

POSTÁS DOLGOZÓ

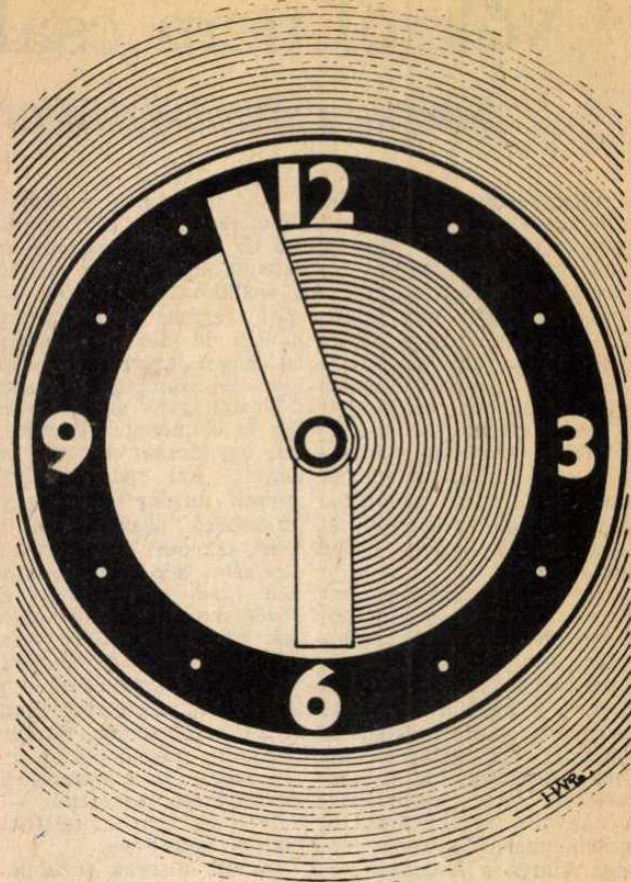
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXVIII. ÉVFOLYAM,

8. SZÁM

1983. AUGUSZTUS

ÁRA: 150 FORINT

További jó munkát!

Kedvező kilátások az idei terv teljesítésére

Beszélgetés Bánóczi Katalin ügyosztályvezetővel

Decemberhez hasonlóan, augusztus is a számvetések ideje a vállalatoknál, intézményeknél: hogyan sikerült teljesíteni az első félévet az eredeti elképzelésekhez képest? Hogy a szükséges ismeretek birtokában szervezhessék munkájukat a második félévben, megkértük a Magyar Posta tervosztályának helyettes vezetőjét, Bánóczi Katalint, adjon tájékoztatást a Postás Dolgozó olvasóinak, milyen eredményekkel zárult az év első fele, és mit kell tenni ahhoz, hogy kedvező mérleggel zárjuk az esztendőt.

— Az összehasonlításhoz mindenekelőtt az egész esztendőre szóló terv rövid áttekintése szükséges. A posta ezt — az előző évihez hasonlóan — úgy állította össze, hogy a végrehajtó szolgáltatásban — hivatalokban, üzemekben — dolgozók véleményét is messzemenően figyelembe vette. Ahhoz, hogy a feladatokat sajátjuknak érezzék, tudni akartuk, hogyan látják őket, a terv végrehajtói, mit kellene módosítani, hogyan lehetne a szolgáltatások minőségét javítani, milyen intézkedéseket igényelnek az őket leginkább érintő kérdések megoldásához. Azaz: milyen szempontok szerint dolgozzák ki úgy az éves tervet, hogy az azt megelőzőnél többet, jobbat nyújthasson a posta mind a lakosságnak, mind saját dolgozóinak.

— Az igazgatóságoktól érkező javaslatokat tavaly is gondosan felülvizsgáltuk: mi az, ami saját hatáskörben megvalósítható, s mi az, ami postaszintű intézkedést igényel? Az utóbbiakat beépítettük az 1983-as tervbe, azokat az észrevételeket pedig, melyek valamilyen okból megvalósíthatatlannak tűntek, kellő indoklással visszaküldtük az igazgatóságoknak. A tavalyi és az idei tervek tehát úgy készültek, hogy — a gyakorlatba ültetve át a munkahelyi demokrácia elveit — azok szinte valamennyi pos-

tás dolgozó ésszerű javaslatát tartalmazták.

— Az idei terv először is a szolgáltatások további növekedésével számolt, többek között: a levélpostai küldemények 1,5, az értékesített hírlapok 0,7, a belföldi telexforgalom 8,6, a nemzetközi telexforgalom 6,0, a helyi távbeszélőforgalom 4,1, a helyközi távbeszélőforgalom 9,3 százalékos növekedésével. Tekintve, hogy ez évben tarifaváltozás nem volt, bevételeket ebből a mennyiségi növekedésből kellett „hozni”, így annál tervezett növekedése 4,4 százalékos volt.

— Mennyiben befolyásolja a terv teljesítését a költségek közismert növekedése?

— Mivel az összes költség a teljesítményeknél több év tapasztalata szerint nagyobb ütemben növekszik, 9,6 százalékos többletköltséggel számoltunk. Ez tartalmazza az anyagárvaltozásokat, a szabályozórendszerben bekövetkezett költségnövelő hatásokat, ezen belül is a legjelentősebbet: a bérlet közterhének növekedését. A költségnövekedés egyik jelentős része a szükséges létszámmelkalkuláció függ össze. Ennek megállapításánál a posta arra törekedett, hogy a forgalom növekedésével arányos legyen, illetve figyelembe vegye az elvégzendő feladatokhoz nélkülözhetetlen munkaerőt. A fenntartási tevékenységhez például jelentős létszámnöveledést irányoztunk elő.

— A postás dolgozók bérének emelését központi előírások (népgazdasági terv) szabályozták; 1983-ra, 3,7 százalékos bérszínvonal-növekedést tettek lehetővé. A dolgozók közérzetét szintén erősen befolyásoló szociálpolitikában erre az évre a jelenlegi kedvező színvonal megőrzése volt a fő cél.

— Már a tervkészítés idején is számoltunk azzal, hogy a jelenlegi népgazdasági adottságok miatt az anyag- és alkatrész- (borendezés-) ellátás nem lesz folyamatos. A

későbbiek, sajnos, azt igazolták, hogy — főleg a fenntartásban és a beruházásoknál — az ellátás a vártnál is nehezebb. Ez az energiatakarékosságra ugyancsak vonatkozik: csökkenteni kell például az olajkályhák számát és a kokszfelhasználást; sok helyen a hagyományos fűtési rendszerre kell visszatérni.

— Tudjuk, hogy a posta ebben az esztendőben is első sorban a szolgáltatások minőségének javítását, ezeelegyütt a fenntartást tekintti fő feladatának. Emellett a tervek jelentős mértékű fejlesztést is tartalmaznak.

— A beruházási célokat a VI. ötéves tervvel összhangban határoztuk meg. Ezek között Budapest és az agglomeráció területén a legjelentősebb a Teréz, és az Óbuda, az új Krisztina központ munkái, a folytatása, valamint a belföldi távhívó központ bővítése. Vidéken a mobilközpontok létesítése, a miskolci és az avasi új crossbarközpont műszaki épületének, továbbá a bicsei körzet központjának az építése folyik. Megkezdtek ezenkívül a Balaton mindkét partján a távbeszélő-hálózat fejlesztését, folytatják Budapest és vidéken a nyilvános távbeszélőprogram végrehajtását. Fejlik a műsorszóró szolgálat is, például a Petőfi-adó rekonstrukciója Lakihegyen befejeződik és Marcaliban megkezdődik. Több új postahivatal épült és épül. Az idén adták át Veszprém 1 és Pestlőrinc 1 új épületét. A szociális beruházások közül említést érdemel a zirci gyermeküdülő építésének folytatása.

— Mindezzel együtt hogyan alakult a posta tervének teljesítése?

— A teljesítménynövekedés — mennyiségben és értékben egyaránt a tervezett szerint alakult; volt, ahol meghaladta az előirányzatot, máshol lemaradás tapasztalható. (A klasszikus postaforgalomban például kismértékben meghaladta a tervezett, a többi szolgáltatásnál a várakozásnak megfelelően alakult, vagyis a féléves nyereségterv teljesült.) Erre alapozva a posta jogosan remélheti, hogy az egész évre tervezett összes bevétel kismértékben meghaladja az előirányzottat, és nem romlik a költséggazdálkodás sem.

— Az év második felében ennek ellenére olyan költség-növekedésre lehet számítani, melyet az éves terv nem tartalmazott: többet fordított például a posta épületfenntartásra. Ami alapján kedvező jelenség, hiszen jó néhány postahivatalt, üzemi épületet felújítottak, eleget téve a munkavédelmi előírásoknak is. Ezt azonban egyéb költség-megtakarítással kell ellensúlyozni, azért, hogy éves szinten a költségek a tervezett összeget ne haladják meg. Ez egyébként feltétele annak is, hogy a tervezett nyereséget sikerüljön elérni. Enélkül pedig nem lehetne a tervbe jövő évi beruházásokat megvalósítani és nem képződne a tervbe vett részesedési alap sem; tehát a takarékos gazdálkodás nemcsak a posta ér-

deke, hanem a postás dolgozók „zsébet” is érinti.

— A létszám az I. félévben 210-zel volt kisebb az előirányzottánál. Noha a III. negyedévben az eddigi tapasztalatok szerint általában mindig többen jelentkeznek munkára a postához, a létszám az év végére sem fogja elérni a tervezettet. Továbbra is jelentős munkaerőgondok várhatók főleg az ipari tevékenységekben; ez kedvezőtlenül befolyásolja a kiemelt tervcélként kitűzött fenntartási feladatokat, amelyek ütemességét még a rossz anyagellátás is hátráltatta. Szintén vonatkozik ez a beruházásokra, melyeket anyaghiány miatt az elmúlt hat hónapban többször is át kellett ütemezni. A beruházási tervek teljesítése félévben még azért nem értékelhető, mivel az új létesítmények többségét általában a II. félévben adják át.

— Az első féléves tapasztalatok szerint az energiatakarékossági tervet sikerül az év végéig végrehajtani. Ez természetesen ugyancsak sokban függ a postás dolgozóktól, akiknek megértésére abban is számítunk, hogy a kényelmesebb olajfűtés helyett, vállalják a korszerűtlenebbnek számító hagyományost.

— Mondhatunk-e valami biztatót olvasóinknak a folyó évi gazdálkodásról?

— Összegezve: a nehéz népgazdasági helyzet ellenére a posta elérte az első félévre kitűzött céljait, ami első sorban a végrehajtó szolgálatban dolgozók érdeme. A következő időszak legfontosabb feladata a még takarékosabb költséggazdálkodás, és ebben szintén a postás dolgozók segítségére számítunk. Rendkívül jelentősége van az üzemanyaggal, az energiával való takarékoskodásnak, de még az olyan, látszólag apróságoknak is, mint az egyszerű papír- és fröszter-felhasználásnak. Mindez természetesen nem mehet a szolgáltatások rovására, mert hisz azokból élünk. Ismerve a posta- és távközlési forgalomnak a naptári éveken belüli ingadozását, az év végi tetőzést, minden reményünk megvan arra, hogy megelégedéssel zárhassuk az esztendőt. Ezt biztatóként mondom, nem okként az elbizakodásra, mert jól tudjuk azt is, hogy a csúcsforgalom mekkora erőfeszítést kíván beosztottaktól és vezetőktől egyaránt. Jól elő kell készíteni, meg kell szervezni a munkát, hogy a közönség legfőbb a kézbesített küldemények mennyiségének növekedéséből tudjon rá következtetni.

Ez utóbbi jó tanácsok, gondolom, maguk módján a posta többi szolgáltatására is vonatkoznak. Megköszönve a szíves tájékoztatást, még csak annyit szeretnék mint kívállaló, azaz a postának nem dolgozója, hanem igénybe vevőjeként hozzatni, hogy a szolgáltatási kultúra színvonalának bármilyen csekély mértékű emelése hatványozott mértékben járulhat hozzá az immár önálló Magyar Posta társadalmi megbecsülésének erősítéséhez.

L. Simon Zsuzsa

Visszapillantás félidőben

Kezdődött a szakszervezeti csoportoknál. Ha nem is a kongresszus óta eltelt időben, hanem az előző évben végzett szakszervezeti munkáról, a fontosabb eredményekről hallhatott beszámolót a tagság, s mondhatta el róla véleményét, mégiscsak az 1980-ban hozott határozatok végrehajtásáról és a további teendőkről tanácskozott.

Az elhangzott beszámolók, hozzászólások, bírálatok, javaslatok összegződtek, s a leszűrt tapasztalatok és következtetések a második lépcsőfokon már egy nagyobb, összetettebb bíráló bizottságnak, egy alapszerv tagságának ítéletére várva kerültek tárgyalásztalra. S a vita itt már nemcsak a múlt esztendőben, hanem a XI. kongresszussal indított választási forduló fele idejéig elért eredmények, a bizalom alapján betöltött tisztségekkel járó és a küldöttek által hozott határozatokból fakadó feladatok teljesítése körül forgott.

A postás dolgozók tanújelét adták annak, hogy nem közömbös számukra a szakszervezet munkája. Bizonyítja ezt — amint arról tudósításunkban is beszámoltunk —, hogy a tagság a szokásosnál nagyobb arányban vett részt a beszámológyűléseken, sőt az összejövetelnek ezt a lehetőségét nemcsak külsőségeiben, hanem hangulatában is ünnepélyessé avatta — azon felül, hogy a vitában is nagy érdeklődéssel és hozzáértéssel vett részt.

Már akkor úgy éreztük, hogy az alapszervi taggyűléseken szerzett tapasztalatok a munkahelyi demokrácia egyéb fórumain és a kifejezetten szakmai tanácskozásokon elhangzott beszámolók és észrevételek tanulságaival kiegészítve felvázolják a kongresszus óta, illetve a folyó ötéves tervszakaszból eltelt időben végzett munka körvonalait.

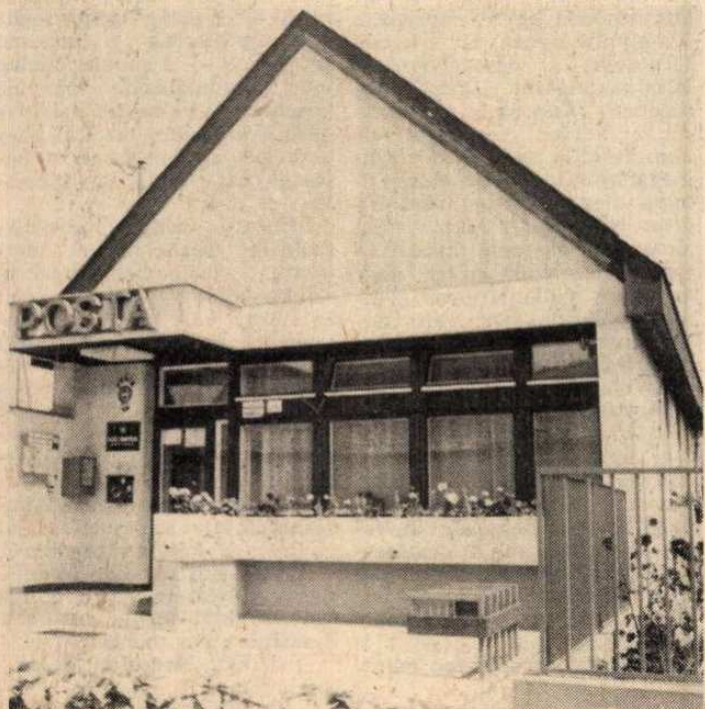
A vázlat azóta jó néhány ecsetvonással kidolgozottabbá vált. A területi bizalmi testületi üléseken helyenként összegződtek az árnyalatok, máshol további részletek tűntek elő, újabb tapasztalatokat, adatokat szolgáltatva szakszervezetünk egész tevékenységének felméréséhez, értékeléséhez, megítéléséhez.

Erre készülünk ugyanis. Mint a többi szakmai szakszervezet központjában, valamint a megyei tanácsoknál, a Postások Szakszervezetének székházában körültekintő, gondos munkával készítik elő az elnökség előterjesztését, amely számot ad a központi vezetőségnek a kongresszusi határozatok időarányos teljesítéséről, az élet által időközben támasztott feladatokról, és javaslatokat tartalmaz a hátralevő tennivalókról.

Eddigi írásainkban a két választás közötti testületi beszámolóknak — kiváltképp a választási ciklus felénél készített számadásnak — nagy jelentőséget tulajdonítottunk, mivel fontos szerepet töltenek be a szakszervezeti demokrácia fejlesztésében, a vezetőség tevékenységének ellenőrzésében, a tömegkapcsolatok erősítésében, a szakszervezeti munka nyilvánosságának fejlesztésében. Ha ez a megállapítás érvényes az alap- és középszervi beszámolókra, sokkal inkább annak kell tekintenünk a vezető testületek esetében. Itt már országos kérdések kerülnek terítékre, amelyek azonban tartalmaznak az egyes postás dolgozók örömet, gondjait.

Szakszervezetünk két és fél évi munkájáról hallhatunk beszámolót a központi vezetőség tagjai — rajtuk keresztül az általuk képviselt postás dolgozók — a hónap végére összehívott ülésen. Kiegészíthetik a beszámolót saját ismereteikkel, vitathatják egyes megállapításait, a határozati javaslatokhoz fűzött észrevételeikben képviselhetik — képviselniük is kell — választóik álláspontját, érdekeit. S a vitában kirajzolódó, most már szint és árnyalatot, szélesen ívelő vonalakat és apró részleteket tartalmazó képet — amely tükrökre kell, hogy legyen a postások szakszervezeti mozgalmának, a kongresszus óta eltelt időben elért eredményeknek, továbbra is szorító gondjainknak, társadalmunk építésével, a népgazdaság fejlesztésével, szolgáltatásaink javításával, a posta és a postások elismertségének kivívásával összefüggő feladatoknak —, el kell juttatniuk minden postás dolgozóhoz. Ennek a választott vezetőségi tagok igazán úgy tudnak eleget tenni, ha minél szélesebb körben elbeszélgetnek az ülésekről, a vita folyásáról, a hozott határozatokról. Ebben lapunk révén igyekszünk segítséget nyújtani.

Sikeres tanácskozást kívánunk a testületnek, s a választási ciklus hátralevő részére eredményes, jó munkát minden tisztségviselőnek, valamennyi szakszervezeti tag-nak.

Új kisposta Nógrádszakálón

Nőkről nem csak nőknek

Beszélgetés a nőbizottság elnökével — munkájukról

A rétegpolitika fontos helyet tölt be szakszervezetünk munkájában, bizonyítják ezt az utóbbi években készített és széles körben megvitatott tanulmányok. Hogy mit tekintünk rétegnek, nehéz lenne meghatározni. Mindenesetre a dolgozóknak hasonló, sajátos helyzetű nagyobb csoportjait kell annak felfognunk. A dolgozóknak csoportokba való önkényes széttagolása nemigen vinne helyes útra; azonkívül eltérő szempontok szerint melyeket több rétegbe is be lehetne sorolni.

Senki nem vonja viszont kétségbe, hogy a nők a dolgozó társadalmában réteget alkotnak, hisz fizikai, biológiai és pszichikai tulajdonságaik, valamint a még ma is ható konvenciók miatt helyenként védelemre, támogatásra szorulnak. Helyzetük a postán, tekintettel ötven százalékosnál nagyobb arányszámukra, mindenképpen figyelmet érdemel. Tudva a központi nőbizottságról és többek között arról, hogy nemrég egy kiemelkedően sok nőt foglalkoztató középfokú postaszerv vezetője adott nekik tájékoztatást egy jellegzetesen női hivatást betöltő dolgozóinak helyzetéről, felkerestem dr. Németh Adalbertát, a bizottság elnökét, adjon kiegészítő feladatairól, munkájukról.

Nyúlunk kicsit vissza a forráshoz! Legfőbb feladatunk az 1970. évi nőpolitikai határozat végrehajtásának segítése, ellenőrzése. Ebben segítséget kapunk a szakszervezeti bizottságok nőfelelőseitől és a tsz-bk nőbizottságaitól. Figyelemünk elsősorban a megfélemlített munkakörben való foglalkoztatásuk feltételére, szakképzésük megszerzésének lehetőségeire, ennek kapcsán „egyenjóság”-ként emlegetett megítélésükre, arra, hogy miképpen nyilvánul ez meg bérbesorolásukban és az általuk ellátott vezetői beosztások arányaiban, végül egy igen nehezen körülhatárolható, sok mindent felölelő területre, szociális helyzetükre terjed ki.

Mi teszi szükségessé azt, hogy a férfiaknál általában szorgalmasabbaknak ismert nők szakképzésére különös gondot fordítsanak?

— Lám, ebben a kérdésben is visszaköszön a haszontalan fiú és a stréber kislány megszokott képe, amely leginkább a serdülőkor jellemzője. A felnőtt, férjhez menő, gyereket nevelő nő már mindenképpen hátrányos helyzetbe kerül. A szociális szempontból teljesen üdvözölt gyes szakmai fejlődés és előmenetel szempontjából ugyancsak visszavet mindenkit. Azt már statisztikai adatok bizonyítják, hogy a különböző ágazatokban való elhelyezkedést lehetővé tevő oklevelet adó állami oktatásban (nem az általános és a középiskoláról van itt szó) már jóval kevesebben vesznek részt, mint férfi kortársaik. Ez azután észrevehető a postán is a minősítettebb munkakörök betöltésében. Senkit ne tévesszen meg a postaiszti és segédszti tanfolyamok hallgatóságának összetétele — ez a felvételi termék, telefonközpontok tükörképe.

Azt hiszem, további beszélgetés nélkül is minden olvasó folytatni tudja a gondolatot a besoroláshoz és a vezetői beosztáshoz.

A baj csak ott van, hogy némely vezetők még ma sem mindig akarják észrevenni, hogy a geszen levő munkatárs ismételt kimaradt a bérfejesztésből, ha erre a nőfelelős fel nem hívja — ha egyáltalán meri — a figyelmét. Ami pedig a vezetői beosztást illeti, egy ördögi körben tipröndök. Még mindig szemléletváltozásról kell beszélnünk, rengeteg előítéletet kellene levettöknünk maguknak a nőknek is, akár a munkakör és a vele járó felelősség elvállalásáról, akár a beosztott munkatársnők által való elfogadásáról van szó.

Mi mindennel foglalkozik a bizottság, ami a nők szociális helyzetéhez kapcsolódik.

Az eddigi beszélgetésben sem merítettünk ki alaposan egyetlen témakört sem. Ez utóbbról felsorolással meg sem próbálkozom. Inkább az életből merített példákkal igyekszem érzékeltetni a nőbizottság munkáját.

— Egészen nyilvánvaló, hogy a gyermeknevelésből az asszonyok általában nagyobb részt vállalnak, mint az „el-

foglalt” férfiak. A gyermekintézményekkel is inkább ökövannak kapcsolatban, s olykor-olykor fölösleges harcias-sággal, esetleg némi bizalmatlansággal védik csemetéik vélt érdekeit. Néhányan valami rosszat sejtettek vagy „hallottak” az érdei óvoda őszi-téli üzemeltetéséről. A nőbizottság autóbuzsról gondoskodott, és látogatónak vitte őket a „tett-helyre”. Mondanom se kell, hogy a megnyugtató akció teljes sikerrel járt. Most már nem ellenzői, hanem apostolai az érdei utódéneke.

Női munkásszál — női gondok. No, nem másos vagy főzőcske. Magatartás, beilleszkedés, kulturális élet vagy annak hiánya okoz gondot. Az örszavétel rendkívül vegyes. A jószavú vidéki lányt, aki nem juthatott még lakáshoz, és a csillagászati számokkal kifejezhető albérti díjakat nem tudja megfizetni, a kétes előéletű hölgyekig, akik nem is igyekeznek életvitelükből kitörni, a teljes színkép megtalálható.

A környékbeli áruházakban nem szívesen látják a szálló lakóit; ökö nem tudhat különbséget tenni köztük. Most már melyik csoport tud a másikra nagyobb mértékben hatni, vagy melyik képes — és meddig — a másikat elviselni? A nőbizottság — erejének és hatáskörének megfelelően — segítséget nyújt a szálló vezetőségének. Nem ritkák az egyénekenkénti beszélgetések sem — változó sikerrel.

Mit tudtak meg a Szociális Hivatal igazgatójának ismeretéből?

A postászlulók gyermekeinek második otthonáról, iskolai előképzésükről van szó. Ugyanakkor ezt a feladatot is nők látják el, nagyjából tíz fiatalok, sokan közülük anyák. Kölsönösek az érdekek. Mindenesetre megnyugtató volt a kapott tájékoztatás: a posta gyermekintézményei bárhol versenyképesek.

Bizonyára sok érdekes dolog hallhatnánk még a nőbizottság elnökétől, reméljük azonban az olvasók így hű képet alkothatnak a héttagú lelkes bizottság munkájáról.

Török Lászlóné

A bizalmi tisztségtől a SZOT-tagságig

A Gerece lábánál fekvő Nyergesújfalu neve viscosagváraról lett ismertté. De települtek oda egyéb üzemek is, a bauxit jelenlétét a környéket betakaró rózsaszín por jelzi. Az iparosodás nagyobb rangot adott a községnek — és a postának is. Július végén ottjártunkkor itt sem enyhítette semmi a kánikulát. De a postahivatalban szorgosan folyt a munka, bármily nagy is a meleg.

Jólesik bemeneüklni a nap elől a hivatal barátságos helyiségeibe. A falakon a jó munka elismerését egy sor oklevél igazolja, képek és virágok teszik barátságossá a munkahelyeket. Takács Márta, a hivatal hírlapfelelősehez jöttünk, aki szakszervezeti bizalmi, de más, fontos tisztségei is vannak. Két és fél éve a Postások Szakszervezetének központi vezetőségének tagja és az öt postás SZOT-tag egyike. Látogatásunkat az tette időszzerűvé, hogy a választási ciklus felidejéhez érkezünk, s mérlegre tesszük az eddig végzett munkát.

Három funkció szorosan kapcsolódik, egymást támogatja. Szakszervezeti tagságunkat tájékoztatathatunk arról, amit a felsőbb szerveknél hallok, tapasztalok, a testületben pedig elmondhatom, milyen kérdések foglalkoztatják dolgozóinkat. Az előbbi egyszerűbb, az utóbbi nehezebb. Több mint tíz éve dolgozom itt, s mintegy három esztendőig voltam rendszeres helyettes. Ez az időszak nagyon jó tanulódót jelentett számomra. Hivatalunk a dorogi jász-hez tartozik, de a megyéket mind az öt alapszervezettel szoros kapcsolatot tartok. Mindegyik helyen ismerősként fogadnak. Igyekszem

minél gyakrabban eljutni hozzájuk. Az szb-ületekre rendszeresen meghívunk, ami számomra is hasznos, s esetenként talán én is tudok segíteni.

Nyílik az ajtó, kis tálcán gözölög feketekávé érkezik. A hivatalvezetőnő figyelmessége nem azért említésre méltó, mert jólesett a frissítő, hanem azért, mert ritkán tapasztalható, hogy a főnök magas gondoskodik erről. Apró dolog, de ez is mutatja, hogy a jó néhány évvel idősebb vezető és a harmincon inneni bizalmi között milyen emberi kapcsolat van. Erről sok egyéb is meggyőződött.

Márta KISZ-korú, természetes tehát, hogy különösen foglalkoztatják az ifjúságot érintő kérdések. Tavaly, amikor a SZOT-ülésen a lakásigazgatóság szerepelt, felszólalt, s arról beszélt, hogy a postánál milyen segítséget kapnak a fiatalok az otthonalapításhoz, s hogyan lehetne ezt szélesíteni. De egyéb kérdések is felmerülnek a szakszervezeti tagság körében. Most például a pntek és a hétfő a téma. A szabad szombatok bevezetésével olyan rendelkezés született, hogy pnteken 17 óráig kell nyitva tartaniuk. Az a tapasztalatuk, hogy délután semmi forgalmuk nincs, szinte senki nem nyitja rájuk az ajtót. Hétfőn viszont akkora a sorbanállás, hogy a pénzesablakot nem tudják 15 órakor lezárni, ebből következően nem tudnak 16 órakor zárni. Ennek emberi vonatkozásai is vannak. Pnteken minden munkahelyen korábban végeznek, az óvodák kiürülnek, az óvónők a postás gyerekek miatt kényserülnek késő délutánig bentmaradni. A postás

anyukák az üzletekben pedig már csak a maradványokat találják. Logikusnak tűnik a magyarázat: pnteken a családokat lefoglalja a szombat — vasárnapra való készülés; hétfőre a legtöbb helyen marad a hét végi főztek, tehát több idő jut a különböző dolgok — így a postai ügyek — intézésére is. Jó lenne, hogy ha felülvizsgálnák az országos tapasztalatokat, s ezek ismeretében megváltoztatnák a most érvényes központi intézkedést.

Lapunk is fórum arra, hogy ezek az észrevételek eljussanak a posta illetékeséhez — és érdemben foglalkozzanak vele.

— Senki sem születik szakszervezeti tisztségviselőnek. Meg kell ismerni a jogokat, kötelezettségeket, s mindazt, ami a funkciók minél jobb ellátásához szükséges. Ennek jogi és emberi vonatkozásai vannak. Hogyan lehet ezt megtanulni? Milyen segítséget adnak hozzá?

— Említettem már, hogy a gyakorlati munka milyen jó iskola. Persze ez nem elég. 1981-ben egyhónapos SZOT-tanfolyamot végeztem, a következő évben részt vettem a kv-tagok részére rendezett egyhetes tanfolyamon, majd Balatonfüreden egy kétnapos találkozón. Mindegyik nagyon hasznos volt. És a testületek régi tagjai is sok segítséget adnak nekem, sokat tanulok tőlük.

Hogy mit hozott Márta — és területe — számára az elmúlt két és fél év, arról az eredmények tanúskodnak. Magánélete szinte nincs, fáradhatatlan ebben a százezer átlag feletti kánikulában is.

—i

Dolgozik a jogsegélyszolgálat...

... és nem is akárhogyan. Az eredmények önmagukért beszélnek, és erről szólnunk kell a nagy nyilvánosság előtt is, annál is inkább, mert egy ügy, mely jelenleg statisztikai adat, a jövőben már újabb dolgozóban veti fel a gondolatot, hogy a szakszervezethez menjen, és kérje a jogsegélyszolgálat segítségét.

Az eddigi munka kedvező értékelése nem öndicséret. A Postások Szakszervezetének elnöksége május ülésén megtárgyalta és elfogadta a jogsegélyszolgálat munkájáról szóló beszámolót. Megállapította, hogy munkatársai feladataikat a posta minden területén példászerűen látják el. Tevékenységük során érződik a jogász és politikai munka sajátos összekapcsolódása, melyet a mozgalmi munka során is eredményesen hasznosítanak.

Míg 1977-ben a rendelkezésre álló statisztikai adatok szerint csak 1586 ügyben keresték fel a jogsegélyszolgálatot, addig 1982-ben már 3121 esetben nyújtott segítséget a szakszervezet, jogsegélyszolgálatunk keretében. A szolgáltatást igénybe vevő dolgozók kérései, problémái vegyes képet mutatnak.

Több éven keresztül a munkajog területén adódott a legtöbb megoldásra váró ügy. A szakszervezeti mozgalomban, s ezen belül a jogsegélyszolgálatnál megkülönböztetett hangsúlyt kapott ezeknek az ügyeknek a megelőző rendezése, lehetőleg vállalati szinten, egyeztetés útján. Ma már — sok „csatát” magunk mögött tudva — elmondhatjuk, hogy a dolgozóknak munkájuk kapcsán a munkáltatójukkal szemben felmerülő nézeteltéréseit a szakmai szervekkel közösen, együttműködve igyekszik a jogsegélyszolgálat minden esetben megoldani. Így a gyors ügyintézésen felül a munkáltató is képet kap arról, hogy mikor valós és mikor vélt a dolgozó sérelme, mellyel a jogsegélyszolgálatához fordul.

Az eredményes munkához nagy segítséget nyújtanak a munkaügyi döntőbizottság választott tisztségviselői. Tevékeny közreműködésükkel, ügyeszeretettel és hozzáértéssel — a helyi sajátosságokat mindenkor figyelembe véve —

együtt dolgoznak a jogászokkal az igazság kiderítésében, a munkajogi jogszabályok helyes értelmezésével és alkalmazásával az ügyek megnyugtató megoldásában.

Jelentősen megnőtt az utóbbi években a dolgozók személyi tulajdonának aránya, bonyolult jogi kérdéseket vetve fel körülötte. Sok és hasznos segítséget nyújthatott a jogsegélyszolgálat az ingatlan- és lakásforgalommal kapcsolatban, annál is inkább, mivel a lakásértékesítés valamilyen formában csaknem mindenkit érintett. Így a polgári ügyek száma 1982-ben (951) — elterve az előző évi átlagoktól — a legnagyobb volt a többi jogághoz viszonyítva. A megnövekedett ügyszám azonban nem jelenti azt, hogy fontosságát tekintve is az első helyre került volna.

Arányaiban jelentős, tartalmában igen változatos a szakszervezeti jogsegélyszolgálat munkája az államigazgatási ügyekben való közreműködés során. Jelentős mértékben mentesítette a dolgozókat az államigazgatási szervek előtti személyes megjelenéstől és intézett el érdemben jogos kérelmeket.

Az igényeknek megfelelően kapcsolódott be a jogsegélyszolgálat a családjog területén jelentkező ügyek intézésébe, amelyeknek száma sajnálatos módon egyre növekszik. Az elmúlt évben 510 esetben fordultak a jogsegélyszolgálathoz a dolgozók. Döntő többségében házasságuk felbontásához kértek segítséget, de nem ritka a gyermektartásdíj megállapítása, felemelése, illetve megszüntetése iránt indított peres ügy sem, mint ahogy sok esetben „harcolt” a jogsegélyszolgálat azért, hogy az egyik szülőnél levő gyermek elhelyezésén változtatson, mert a gyermek érdekei így kívántak.

Annak ellenére, hogy a jogsegélyszolgálat munkájában nem központi kérdés a családjogi ügyek intézése, mégsem hanyagolható el fontossága. Ma már történelme van annak, hogy a dolgozók ügyesbajos dolgaikkal a szakszervezethez fordulnak, s ezek között szép számmal fordul elő olyan családi probléma, mely nemegyszer jogi segítséget is igényel. Ennek szeretne mara-

déktalanul eleget tenni a jogsegélyszolgálat akkor, amikor a szakszervezethez fordulók segíti, nemegyszer békülésre bírja, s ha kell, a bíróság előtt képviseli. Erre annál is inkább szükség van, mert a családi élet összhangja vagy ennek hiánya kihat a napi munkára is.

A társadalombiztosítási, a szabálysértési és büntetőügyek száma nem jelentős, ugyanis a jogsegélyszolgálat tevékenysége e területeken általában a felvilágosításra a tanácsadásra terjed ki, és csak néhány esetben látja el a képviselőt.

A jogsegélyszolgálat eddigi munkáját értékelve elmondható, hogy a hozzájuk forduló dolgozók száma évről évre növekszik. Ennek oka részben abban keresendő, hogy a dolgozók biznak ebben az intézményben, működésében. Nőveli népszerűségét az a közvetlen kapcsolat, amelyet a hozzá forduló dolgozókkal kialakít az ügyintézés során, erősítve egyúttal a szakszervezeti mozgalomhoz való kötődést.

Részben növelte az ügyek számát az is, hogy a mozgalom felismerte a növekvő érdeklődést, és — a lehetőségekhez képest — létszám bővítéssel fejlesztette e tevékenység hatékonyságát. Így a jogsegélyszolgálat saját eszközeivel egyre inkább képes hozzájárulni — s ebben nagy segítséget nyújtottak a szakmai szervek is — a munkaidőalap jobb kihasználására irányuló központi törekvések sikeres megvalósításához, azáltal, hogy a dolgozókat mentesíti a hatóságoknál folyó ügyintézés-től.

Időszzerű volt a jogsegélyszolgálat életre hívása, mert — mint az élet bizonyította — társadalmi igényt éltet ki, hiányt tölt be. A képviselő, tanácsadón kívül jogi felvilágosító tevékenysége révén a dolgozók rendszeresen tájékoztatást kapnak az őket érintő, az élet fejlődésével állandóan változó jogszabályokról, mindennek előtt a munkaviszonyukkal, a társadalombiztosítással kapcsolatos jogaikról és kötelezettségeikről. A szolgálat további eredményes munkájára a dolgozók változatlanul igényt tartanak, s számít rá a mozgalom is.

Dr. Mozsolits Beáta

Kölcsönösen előnyös kapcsolat

Nem éppen könnyű feladat egy megye nyugdíjasainak találkozót rendezni, a megelégedettség és a jó hangulat sikerelménye azonban mindig újabb ösztönzést ad a következő összejövetel megszervezéséhez. A szakszervezeti nyugdíjascsoporthoz természetesen nem marad magára a szervező munkában, a gazdasági vezetők és a szakszervezeti bizottságok is támogatják, s külön nagy segítséget nyújtanak a Béke szocialista brigád tagjai. A legutóbbi alkalommal saját gépkocsijaikon szállították ki az áfész sücsénvölgyi tanyájához azokat az idős szaktársakat, akik már nem tudtak volna oda felvalagolni.

A szőlőhegy tövében nemcsak terített asztal, hanem gazdag program is várta a találkozón részt vevő 65 nyugdíjast. A Babits műszerészbrigád saját versét adta elő, a hivatal és a távközlési üzem vezetője, valamint az szb-titkár a gazdasági és a mozgal-

mi munkáról adott tájékoztatást, a nyugdíjascsoporthoz szólója az Orfű-Abaliget-Sikonda útvonalú kirándulás tervét, a területi szánvígázó bizottságnak ugyancsak nyugdíjas vezetője pedig a nyugdíjasok anyagi helyzetéről és szociális ellátottságáról készített tanulmányát ismertette. A felszólalók elismerésüket fejezték ki a nyugdíjascsoporthoz tevékeny vezetőinek munkásságáról, és megköszönték a róluk való gondoskodást.

A bevezetőben azt írtam, hogy a találkozó sikere újabb programok összeállítására serkent a szervezőket. Hadd töltsöm ezt meg befejezésként azzal a gondolattal, hogy a találkozás öröme, a hivattal és az üzemmel tartott élő kapcsolatot viszont a még munkaképes nyugdíjasokban teremt kedvet ahhoz, hogy torlódások, csúcsforgalom idején segítséget nyújtsanak volt munkahelyüknek.

Horváth Mihály

Tiszaörs és a postások

Segítség az iskolának

A Posta Központi Járműtelep szakszervezeti bizottsága a tiszaörsi általános iskolának zongorát ajándékozott. A hangszer megérkezett, és az oktatás rajta megindult.

Más alkalommal a technika oktatásához selejtezett, de a tanítás során még felhasználható szerszámokat ajándékozott az iskolának, illetve a tanulóknak a Járműtelep.

E követendő példa fő szervezője a szakszervezeti bizottság titkára, az iskola volt tanulója, Póta István.

Kapcsolat a nyugdíjasokkal

A tiszaörsi Veres Péter Nyugdíjas Klubnak évek óta tartó jó kapcsolata van a Posta Központi Kábelüzem X. Pártkongresszus szocialista brigádjával. A brigád az idős emberek számára összeállított egy 10 kilogrammos édes-ségsomagot, s egy kedves levél kíséretében elküldte a klubnak. A nyugdíjasok a helybeli fürdőben végzett társadalmi munka végén bontották fel, s a levél felolvasásának kíséretében elfogyasztották tartalmát.

Kívánjuk az idős emberek nevében: a brigád minden tagja sok olyan örömet, napot éljen, mint a klub tagjainak ezen a napon volt.

Hajnal Imre

Több lemondás, mint elismerés

„A mozgó postahivataloknál alkalmazott tisztviselői részére, az itt töltött szolgálati idő tartama alatt tisztí pótdíj és pedig a mozgó postahivatal főnöke részére 1—1 órai szolgálat után 14 krajcár, a többi kezelőtisztek részére 9 krajcár engedélyeztetik. Ezen pótdíj a vasútvonalon tettleges indulásának órájától ugyan azon vonatnak az állomáshegyére történt tetleges vizsgálkozásának órájáig számítható fel.”

Több mint száz éve

E néhány sor idézet egy tisztí utasításból — annak is a nyolcadik paragrafusából —, melynek dátuma 1868. Azóta sok víz folyt le a Dunán, eltelt több mint egy évszázad. A munkák jellege gyakorlatilag változatlan maradt. A mozgópostások pótdíja pedig elérte az öt forint ötven fillért.

Hogy ez hogyan viszonyítható a valahai 14 krajcárhoz, azt nehéz pontosan kiszámítani. Az arányok azonban — mármint hogy a rezstban kapható ebéd ára, s a pótdíjak összegének a fizetés egészéhez való mértéke — változtak, mégpedig lényegesen.

Mindegyik jutott eszembe, hogy a budapesti 78-as postahivatal két dolgozójával találkoztam, s beszélgetésbe elegyedtem. **Toma Mihály** menesztetve nem túl rózsaszínt festette le munkakörülményeit, amelyeket gyakorlatilag életkörülményeknek is lehetne nevezni, hiszen családja, hazautazásra, több napos kirándulásra, a hét vége nyugodt eltöltésére — ami annyi embernek megadatott ebben az országban — nem túl gyakran gondolhat.

Most is éppen az óráját nézi. Egykor beszállás, indul Győrbe, s még rengeteg tennivalója van, sok-sok küldemény, levél, egyéb külömcény rakodása, szortírozása vár rá.

— Ilyenkor, ha elindulok, 27 órát vagyok távol. Most például egy óráról holnap reggel hétig. Egy vagy két nap kihagyás, s újra útnak indulok.

Brigád helyettesítésre

— Hányan vannak a szerelvényben?

— Ez a mostani járat egy személyvonat, postakocsija. Egyedül vagyok, a szabadságolások idejét éljük. Áprilisban önkéntes brigádatot alakítottunk a hivatalban, s aki ebbe belépett, az vállalta a hiányzó társ munkáját is — kétszáz forintért. Különböző nem tudnánk megoldani a törvényes szabadságok kiadását.

— Ha megérkezik úticéljához, mit csinál?

— Alsó. Körülbelül éjjel 3-kor végzek, s akkor ledőlök. Ott, a kocsiban, asztalon, széken, vagy ládán, amit találok. 3.55-kor indulunk vissza. Hova is tudnék addig menni?

— Mennyi időnként megy haza?

— Nyiregyházi vagyok ott élek az idős szüleim. Kétként látogatom meg őket, ha lenne is egy-egy napom közben, nagyon drága a vonatjegy. Feleségem, gyerekeim nincsenek. Hétközben munkásszálláson lakom.

Nem lantom neki, csak gondolom: ilyen életmóddal nem is egyszerű megfelelni fe-

leséget találni... hiszen talán még randevút sem tudna adni a lányának...

Nem nőnek való

Nagy Ervin, aki szintén menesztetve, a postavonaton töltött szolgálatról mesél. S azokról az évekről, amelyek már itt, hűséggel — 1958 óta eltöltött.

— Este 20-22 órakor beszállás; másnap éjjel körül érkezünk vissza. Az nagyon rossz, amikor három utat tesz meg egy héten, egyszer sem találkozhatok a családdal. S ilyenkor még nem is magamat sajnálom a legjobban. A „mozgások” mintegy ötven százaléka vidéki, ők általában nem tudnak hazamenni este. Reggel itt vannak, s délután már újra jönni kell. Ha például Mátészalkára indulok, reggel nyolc-fél kilenc körül kerülök ágyba. Alszom, mert fáradt vagyok. Délután újra jelentkezni kell, visszajár. S hogy közben hol eszem? Igyeeksem keresni valami olcsó önkiszolgáló éttermet, de egy leves, egy húsétel, meg egy üdítő így is benne van hatvan-hetven forintban. Gondoltunk arra, hogy az állomáson igénybe vehetjük a kedvezményes étkeztetést. De ez nem megy. Déli tizenkét órákor nem kelek fel, hogy bekapjam azt a pár falatot, s utána mehessek vissza a városba és indulhassak újra a vonatomhoz. Inkább alszom, amíg tudok, s fizetek az ebédért...

— Mégis, miért csinálják?

— Megszoktuk — hangzik az egyszerű válasz. — Benünk van a postásér. — MI, az idősebbek már ezt valóban életformának tekintjük, még akkor is, ha az asszonnyal csak magyritkán sikerül valami programot csinálni, ha a gyerekeimet lassan csak a fényképről ismerem meg... De azt hiszem, a fiatalok nem így érzékelik. Nem is nagyon törik magukat, hogy ennyi pénzért ide jöjjenek dolgozni.

A mozgópostás munkakörére a néhez fizikai munka kategóriába van sorolva, s kordévezményrel is mehet nyugdíjba. S ez nem is csoda. A 78-as postahivatalnál a mozgópostavezetők átlagos szolgálati ideje 19,6 év; valamennyien férfiak (nők nem is lennének képesek elvégezni ezt a munkát). Különleges egészségügyi követelményeknek kell megfelelniük. Valamennyien érettegiztek, jó néhányan közülük (tizenöt) felsőfokú képzettséget szereztek. Irányítási tudásukat évente kétszer felülvizsgáló beszámoló is bizonyítaniuk kell.

Húszszázalékos beállítás

Akik e pályára adták tehát fejüket, rengeteg követelményfel találják szemben magukat. S mit kapnak e követelmények teljesítéséért? A mozgópostamester-vezetők — s ők vannak többségben e munkakörben — először tanulnak, majd vizsgát tesznek, és azután léphetnek e munkakörbe, ahol a fizetési kategóriájukban a től-ig határáig belüli húszszázalékos bérbeállításuk van jelenleg. Erre jön az a bizonyos pótlék, amely az alapfizetésük húszszázalékos százalékánál többet nem tesz ki. S ezért szinte állandóan 250-300 órában — havonta 250-300 órában — a népgazdaság más területein az ötnapos munkahét előnyeiket élvezik a dolgozók. Nyáron izzadnak a bezárt vagonban, télen fagyoskodnak — csak egy a közös vonás minden időszakban: nagyon sokat kell dolgozni, és felelősséggel.

Az előadás szerint a pótlékokat állandóan karban kell tartani. Ez a karbantartás — az árákhoz, a körülményekhez való igazítás — ennél a munkakörnél nyolc éve történt utoljára.

Rácz Judit

Beszéljünk a létszámnormáról

A létszámnorma alkalmazása a Magyar Postán több évtizedes múltra tekint vissza. Napjainkban mégis szenvedélyes viták zajlanak körülötte. Többek között azért is, mert

- az egyre szigorúbb költség-gazdálkodásban a munkaadóval való egyszerű gazdálkodás előtérbe került;
- szélesedett a normával kapcsolatos munkahelyi véleményalkotás lehetősége, azaz egyidejűleg, hogy érteljesen növekedett a beleszó-lási igény is;
- a demokráciával nem tartott lépést a normával kapcsolatos szakmai információk, ismeretek szélesebb körű ismertetése. A végrehajtó egységek gyakran csak a létszámfelmérés technikai részét ismerik, tartalmát illetően tájékozatlanok;
- a szolgálatok magatartás, a közönséghozzájárulás tényezői folyamatos javítása olyan feladatot ró a végrehajtásra, amelyet ma a normarendszer nem tud figyelembe venni.

A fentiekben kívül természetesen további objektív és nem egyszer szubjektív okok is közrejátszanak. A kialakult helyzetben szükségesnek tartjuk a létszámnormával kapcsolatos legfontosabb tudnivalók közreadását. Az a célunk, hogy elősegítsük a demokratikus véleményalkotást, vita jobb meg-alapozását, a minden munkatérületén azonos, közös követelményrendszer kialakítását.

A postás dolgozók mintegy 60 százaléka dolgozik ma létszámnormával szabályozott munkakörben. A postaforgalom gyakorlatilag teljes körűen, 32 ezer embert érintően, a műszaki tevékenység részben, 4—5 ezer embert érintve van normázva. Amíg a forgalmi tevékenységre több évtized alatt kikristályosodott mérési és számítási módszerek állnak rendelkezésünkre, addig a műszaki területre csak az utóbbi néhány évben indult meg, gyakran még csak kísérleti jelleggel a normázás.

A létszámnorma lényege

Anélkül, hogy e cikk keretében állást foglalnánk, beszéljünk kell a két terület közötti vitáról is.

A forgalmi szakemberek nagy része úgy ítéli meg, hogy a forgalommal szemben szigorúbb követelményt támaszt ma a normarendszer. Érthető módon a felvetések, gondok is

Minden baleset valamilyen fájdalommal, szenvedéssel, vagy tragédiával jár. Ezért meg kell előzni, mert minden baleset megelőzhető, ha megtartjuk az egyes munkaterületekre vonatkozó előírásokat, rendelkezéseket. Megelőzhető lehetett volna az ez év január 12-én a Posta Központi Magasépítési Üzemnél történt súlyos üzemési baleset is, ha az ott dolgozók megtartják, illetve a lakatosmunkához előírta-

A baleset napján **Földesi András** sérült és **Mikudina Gyula** LE 50-2500 típusú elhajlító gépen előre leszállított lemezeket egyengetett. Már körülbelül az ötvenediknél tartottak, amikor az egyik lemeznek az egyengető prizma elmozdult, nem volt párhuzamos az elhajlító nyomórúdjával. Ezért a sérült hosszabb ideig kézzel igazította az egyengető prizmát a nyomóorsó alatt. Eközben Mikudina Gyula, aki a gép lábkapcsolóját kezelte, minden jelzés nélkül a lábkapcsolóval a gépet működésbe hozta. Ezt követően az egyengető prizma pillanatok alatt a gépet elmozdította, az elhajlító nyomórúdjával. Ezért a sérült hosszabb ideig kézzel igazította az egyengető prizmát a nyomóorsó alatt. Eközben Mikudina Gyula, aki a gép lábkapcsolóját kezelte, minden jelzés nélkül a lábkapcsolóval a gépet működésbe hozta. Ezt követően az egyengető prizma pillanatok alatt a gépet elmozdította, az elhajlító nyomórúdjával.

Az üzemési baleset kivizsgálásában részt vett a Posta Szakszervezete és a Posta-vezérigazgatóság. A vizsgálat so-

döntően e területről származnak. A továbbiakban ezért a forgalmi végrehajtó szervek létszámnormájával kívánunk foglalkozni.

A postaforgalom területén alkalmazott értékmérő rendszer szorosan a többségében szorosan alapuló műszaki normák. Figyelembe veszik az egy-egy tevékenység ellátásához szükséges valamennyi mozzanat időszükségletét. Ez a forgalom sajátosságával járó készenléti, valamint munkahely-kiszolgálási, munkaszüneti és a nem gyakori kiegészítő tevékenységek ellátására szolgáló idő, az úgynevezett pótlék (10—50 százalék) egészíti ki.

A lebonyolított forgalom teljesítményadatai ismeretese, illetve előre megbecsülhetők. A részletekre bontott tevékenységek időértékének, valamint a teljesítményeknek a szorzata adja a teljes forgalom lebonyolításának időértékét, melyet egy dolgozó munkaidő-alapjával osztva adódik a norma szerint szükséges létszám. Az elmondottakból egyértelműen megállapítható, hogy a postaforgalom területén alkalmazott létszámnorma munkaadóknak, nem pedig teljesítménynorma.

A létszámnorma funkciója

A létszámnormán alapuló létszámfelmérés az igazgatósági munkaerő-gazdálkodás egyik alapeleme, amely a feladatokkal arányos munkaerő-elosztást tesz lehetővé. Jó minőségű munkát az egyes hivatalok munkaerő-gazdálkodási színvonalának. Másrészt a végrehajtó egységeknél (hivatalok, üzemek) a forgalomhoz igazodó, jobb minőségű szolgáltatást, hatékonyabb létszámfelhasználást lehetővé tevő munkaszervezés alapdokumentuma. Feltárja a hibákat, rámutat a egyes munkahelyek, illetve a munkaterületek, valamint az egyes munkaelosztáshoz szükséges átcsoportosítási lehetőségekre.

Normakialakítás és karbantartás

A normakialakítás és karbantartás a PSZSZI feladata. A PSZSZI által jóváhagyott, időmérésen alapuló javaslatokat az érdekelte középfokú postaszervek, a területi szakszervezeti szervekkel együttműködve megvitatják, értékelik. Itt van mód és lehetőség a végrehajtó egységek bevonására. A javaslatok véleményéről a postavezetés döntése egy e célból létrehozott állandó bizottság elé kerül. A bizottság az érde-

kelt vezérigazgatósági szakszervek, valamint a szakszervezet képviselői által kijelölt képviselőből áll. Döntést csak a szakszervezet egyetértésével lehet hozni.

A norma akkor tud a vele szemben támasztott követelményeknek megfelelni, ha az értékelés alapjául szolgáló időértékek követik a kezelésben bevált változásokat. Ezt a célt szolgálja az időszakos normakarbantartás.

Létszámfelmérés

A létszámfelméréshez szükséges nyomtatványokról a PSZSZI gondoskodik. A kishivatalok (fiókposták, valamint I—III. osztályú hivatalok) csak adatokat szolgáltatnak, a magasabb osztályú hivatalok a felméréseket önállóan készítik. A hivatalok anyagát az igazgatóságok felülvizsgálják. A felméréssel együtt az igazgatóságok a hivatalok eredményéről hivatali osztályonként összesítést, valamint igazgatósági szintű létszámmegleget is készítenek. Együttal elemzést is végeznek és javaslatokat adnak a következő időszak normakarbantartására. Az ország összesített és értékelés a PSZSZI készíti el.

Tartaléklétszám

A továbbiakban rövid értékelést adunk az 1982. évi létszámfelmérés eredményéről. A múlt év adatait erősen befolyásolta az ötnapos munkahétre való átállás.

A tánylages létszám és az elfogadott norma szerinti szükséges létszám közötti eltérés 404 fős többlet. Az eltérés igazgatóságokként változik, 30 fős hiánytól 111 fős többletig.

A létszámtöbblet úgy alakult ki, hogy az ötnapos munkahét növelte, ugyanakkor a forgalom alakulása csökkentette a létszámmegleget. Erdes eredményt ad a létszámalakulás vizsgálata a belső, illetve a külső szolgálatnál. Amíg a belső szolgálatnál 300 fős hiány, addig a külső szolgálatnál mintegy 700 fős többlet mutatkozik. Másrészt a norma alatti létszámmal dolgoztak a forgalom háromnegyedét lebonyolító nagyhivatalok, míg többlet a kishivatalokban keletkezett, ott is elsősorban a külső szolgálatban.

A kimutatott létszámtöbblet fele a valóságnak még nem felelő tartaléklétszám-szorzó következménye. Ismeretes, hogy a tartaléklétszám a betegség, a szabadság miatt és egyéb törvényes indokkal távollevő lét-

szám pótlására szolgál. Ma az engedélyezett tartaléklétszám — ezade történt a felmérés — Budapesti Postaigazgatóság-nál 16,6, a területi igazgatóságoknál 14,9 százalék, ugyanakkor a tényleg kiesett idő pótlására Budapest 17,8, a területi igazgatóságoknál 15,7 százalék lenne indokolt. A különbség mintegy 200 fő országosan.

Néhány időszerű kérdés

● A tartaléklétszám mértékének a tényhelyezethez igazítása.

● A tevékenységi jegyzék — a norma alapja — több olyan feladatot nem tartalmaz, amelyet a kezelési utasítás előírt. Ezek részben a pótlékban szerepelnek, részben nincsenek értékelve. Elemezni kell, milyen mértékig célszerű és indokolt a jegyzék bővítése, a túlzott adminisztráció veszélye nélkül.

● Politikai döntést kell hozni a szolgálati magatartásból származó nem eredő, de a normában nem értékelt tevékenységek elismeréséről. Ennek keretében rendezni kell

— a norma szerinti nem teljes munkaidős kértbeszítők helyzetét (ez adja a létszámtöbblet döntő hányadát), figyelembe véve azt a tényt is, hogy általában 8 órás munkaszerződésre kapható munkaszerző;

— az MNB-fiók sorozaos megszűnésével a postahivatalok háruló — a kezelési utasításban nem szabályozott — pénzváltást, illetve bankjegyszelejtést;

— a postás dolgozók fokozottabb védelmét.

● A létszámszükséglet meghatározásának egyik alapja a mért, vagy becsült forgalom. Egyes tevékenységeknél viták ennek valós voltát. A felmérés az I—IX. havi forgalom alapján történik. Jogos igénynek látszik a teljes évi forgalom figyelembevétele.

● Felmerült a normakarbantartások számának csökkentése, és a nem tartós, nem tendenciájellegű forgalmi ingadozásoktól a létszámszükséglet egyértelmű elhatárolása.

Ma még korai lenne e kérdéseiben végleg állást foglalni. A Magyar Posta elrendelte a jelenlegi létszámnorma alapok, a tevékenységi jegyzék teljes körű felülvizsgálatát. A felülvizsgálata valamennyi elkövetelt postaszerv részt vesz.

Ritter Péter

A felelőtlenség ára

rán több szabálytalanságot állapítottak meg. Többek között: **Varga Lajos**, mint a lakatosműhely építésvezetője, nem tiltotta meg, hogy a lakatosok megfelelő oktatás nélkül vasipari gépen dolgozzanak. Eltúrte, hogy Mikulinda Gyula január 12-én 09.00 órától 11.30 óráig (a baleset időpontjáig) az elhajlító gépen dolgozzon, annak ellenére, hogy neve a gépen nem volt feltüntetve. Hiányosság volt tapasztalható a beteg és a szabadságán levő dolgozók oktatásán is.

A Postások Szakszervezete a szabálysértések miatt **Varga Lajos** építésvezetőre 2000 forint szabálysértési bírságot szabott ki, és az eljárás vonatkozóan felméri az eljárás rendelt el. A fegyelmi vizsgálat három vezető beosztású dolgozóra terjedt ki. **Varga Lajos** részlegvezetőre, **Kertész Imre** művezetőre és **Halmi István** csoportvezetőre. A vizsgálat során egyértelműen bebizonyosodott, hogy mind a három vezető beosztású dolgozó munkavédelmi szabálysértést követett el.

Mindhárom már 1982 augusztusában egy hasonló baleset miatt írásbeli figyelmeztetést kaptak. Az eset teljesen hasonló volt a mostanihoz. Akkor is megfelelő oktatás nél-

kül dolgoztak a lemezdaraboló gépen.

A vizsgálat során beigazolódott, hogy a gépről hiányzott a gépkezelési utasításnak a része, amely munka közben a biztonságra lett volna hivatva a figyelmeztetést felhívni. A gépen dolgozók és a vezetők közül senki sem győződött meg arról, hogy az utasításnak megfelelően folyik-e a munka, mint ahogy arról sem, hogy a szobán forgó gépen a megmunkálendő anyag sem indokolt azt, hogy a gépkezelője kiegészítő igényre.

A vezetők nem tettek eleget munkaköri köteleességüknek, nem vették figyelembe a munkaköri utasítás előírásait.

Varga Lajos részlegvezető nem kísértette figyelemmel a működési területére vonatkozó munkavédelmi előírásokat, illetve megtagadta a feladatot, hogy a gépet csak a használatukra kioktatott és vizsgázott dolgozók kezelhesék. Az oktatásnak is oda beteszott kisegítőkre is ki kellett volna terjednie.

Halmi Istvánnak, amikor a

munkát elrendelte, fel kellett volna hívnia a figyelmet arra, hogy a gépet kizárólag csak (a sérült) **Földesi András** kezelheti. A Posta Munkavédelmi Szabályzata, az elhajlító gépre vonatkozó gépkezelési utasítás, valamint a 47/1949. (XII. 30.) Mt. számú rendelet 30. paragrafusa (3) bekezdése előírja: ha valamely munkát egyidejűleg két vagy több dolgozó meg kell bízni a munka irányításával. **Halmi István** is felelősséget terhelte az ellenőrzés elmulasztásáért, ő volt leginkább abban a helyzetben, hogy intézkedhessen a szabálytalan munka megszüntetésére.

A gyors orvosi segítség mentette meg **Földesi Andrást** attól, hogy két kezén az össze-roncsolt ujjakat amputálják. A baleset megtörténte óta több mint egy fél év telt el, de még **Földesi András** mindig munkaképtelen, és az orvosi vélemény szerint még hónapokig az lesz. Az orvosi vélemény kívül minden azt mutatja, hogy eddigi munkáját már nem tudja folytatni roncsolt kezével. A Posta Magasépítési Üzem vezetőjének a feladata lesz, hogy neki megfelelő munkáról gondoskodjék.

Mennyivel jobb lett volna, ha a Magasépítési Üzem vezetői tanultak volna az 1982 augusztusában történt súlyos balesetből, ha mindenki a maga területén megtette volna azt, amit a rendelkezések a beosztásának megfelelően előírnak. Azok is, akiket nem említettünk...

Kiss László

Brigádtalálkozó Tatabányán

Június 18-án mozgalmas napot kezdtek a tatabányai üzemegység dolgozói, a hálógyekek már hajnalban főzték a kávékat, terítették az asztalokat. Szakszervezeti nappal egybekötött brigádtalálkozóra várta a Járműtelep és a vidéki üzemegységek dolgozóit. A találkozó a szakszervezeti bizottság a KISZ-alapszervezettel közösen rendezte.

Az öt csoportban érkező 250-300 vendéget a garázsban Hóse János üzemegység-vezető, a találkozó megnyitása után a tatabányai kollégák vezetésével az egyes csoportok megtekintették a város nevezetességeit. A délelőtti program a KOMÉP sporttelepén folytatódott. Az üzemegységek alkalmi focisapatainak több fordulója összecsapásában végül is a házigazdák bizonyultak a legjobbaknak, megelőzve Fehérvár és Salgótarján csapatát. Ez idő alatt jól szórakoztak a dolgozók gyermekei. Ok rollerversenyben és zsákbanfutásban mérték össze ügyességüket.

Az ebéd elfogyasztása után a Turul-emlékmű, a Szelim-barlang és a Bányász-emlékmű megtekintése következett, majd Tata történelmi nevezetességeivel ismerkedtek a résztvevők.

Késő délután ismét a garázs volt a színhely. Vidám diszkózene, sör, bor és üdítő segítette az igazi kitűnő hangulat kialakulását, a régi barátságok erősítését és új ismeretségek kialakulását, amelyek ápolását elősegítik majd az újabb találkozók — részvevők.

Ezüton mondok köszönetet a Római-parti Postás üdülő üzemegységért, Papp Jánosnak, amiért 4 éves Judit lányomat a vízből kimentette.
Cseke Gáborné

Ha esik, ha fúj, menni kell

Pár hét sincs már, és húszévi hírlapkezelés után nyugdíjas lesz Szoboda Sándorné. A munkát akkor kezdte, amikor Békéscsaba került a család, s körzete is ugyanaz, mint először. A város szívében. Csak nagyobb lett idővel.

— Más nem is változott az újságfronton?

— Lényegesen nem. A sztar mindig a megyei lap volt, az is maradt. Naponta 230-at viszik ki, szombat-vasárnap 250-et. A többi napilapból összesen nem fog ennyi.

— Milyen lapok vannak még a népszerűségi listán?

— A hetilapok slágere változatlanul, 180-as és 170-es példányszámmal. Egyiket sem mondaná le senki. De érdekes, hogy még a bérházakban lakók is mennyire kedvelik a Szabad Földet, s igen népszerű az Élet és Tudomány is.

— Ebben a körzetben sok értelmiségi és tisztviselő lakik. Milyen az irodalmi érdeklődés?

AZ EZERÉVES VESZPRÉM a sorakozó korszakok mindegyikéből öriz látnivalót. Van érdeklődő bőven nyugatról és keletről, s a hazai turisták számára is sokat nyújt ez a kedves város. A veszprémi előtt megcsodált látvány a Vár műemlékegyüttese, a sziklákat kerülő Séd zúgó vize, az európai hírvé állatkert, és a többi érdekl. De érdekl. őket az új is. Elbeszélnek a város egyik végétől a másikig, ha ott egy új ABC, ruhás szaküzlet, vagy szolgáltató egység nyitotta meg kapuit. Legnagyobb a látogatókappa a szépen alakuló és bővülő sétálóutca és bevásárlóközpont területén, ahol egymást érik a csillogó kirakatok, és ahol találkozik a szecesszió az ultramodern építéssel. Ide jöttünk el, hogy megláthassuk az újak között is a legújabbat, az új nagyposta épületét. A régóta ugyanis kifutott a város két távbeszélőfülkéjével, fűtetlenül magas termelével és szűk ügyfélfogadó előterével. Az 1901-ben épült, régi, kétemeletes tömbnek, mely nagyszerűen beleillik a Népköztársaság útja képébe,

ezúttal más rendeltetése lesz; a távközlési üzem kapja meg, mivel a régi helyen már nem fér el, itt viszont még étkezőhelyisége is lesz.

Hát igen: az új nagyposta. Nagy szó az, hogy lenyűgözi azt, aki először látja. Nemcsak az ablakok, hanem a falak és a keret nélküli ajtók is átlátszóak. A homlokzat is üvegesen csillogó barna, melyen fémlemez domborodik felméteres betűvel a POSTA felirat. Nem hiányozhat a világszerte emblemaként elfogadott kürt sem. Az anyagában és stílusában egyaránt látványos, háromszintes épület dícséri tervezőjét, kivitelezőjét.

Belépünk. Leng az üvegajtó, s a csapódó levegő megmozgatja a dísznővények leveleit. Balra hat üvegalkiták telefonfülke, közülük három az utcára, három az ügyfélfogadó előterébe nyílik. Itt 14 bélyegadó, levelezőlap-automata várja, hogy kezelést megszokja az ügyfél. Tekintünk a piros színű és számszámra sorakozó postafiókokon akad meg, majd a csomagok kiadásával foglalkozó postaalakalmazott ablaka következik. Utána 11 ablakot számálhatunk félrehúzható függönnyel; pénzbevitel és számlára 3 ablak, kifizetés számára 1, hírlap 1, felvilágosítás 1, értékcikk 4 és végül a főpénztár ablaka, a sort pedig két tömör ajtó telefonfülké zárja bejutva a földszinti előtérbe, 112 fiókbeállított páncélt felfele, hírlappavilon, bélyegkiállítás táblái, a szolgáltató helyiségben 3 felvételi, 3 pénztári ablak, információs, ízlésesen rendezett asztalok, székek várják az igénybevevőket. Ami-

rodát (nem tudható, mi a különbség a főnök és a vezető között), megyei és városi hírlaposztályt és a tv-, rádióügyletintézőt.

Sorba állók az ügyfelekkel az ablakok előtt. Lökődősdnek, dörzsölődnek és alig fogy a sor, mert újabbak érkeznek. Ez a látvány összeszűkíti az új postát. Egy ügyfél meg is jegyzi jó hangosan: „Ez az új kis posta?” Egy másik a vendégtoll hiányát észreveszi. Aztán: akik nem ülnek, ülni is szeretnének, de honnan vegyen a posta egy színházat is betöltő széksort? Nagyobb hibák, hogy a kiszolgáló ablakokon nincs nyílás a száj magasságában, ezért nehezen érthető a beszéd. Szó szerint kiabálni kell a félreértéseket elkerülendő. Alkalomadtán ki lehet próbálni — a hibák kijavítása sohasem késő.

Egyébiránt minden rendben. Ebben a véleményben kell dolgoznunk. S minthogy dolgozóink munkakörülményei is javultak, munkahelyi közérzetük szintén, ezért nagyobb követelményeket is tudunk támasztani velük és munkájukkal szemben.

Az új nagyposta szociális-kulturális berendezéseivel, korszerű irodáival tehát megváltoztatta a dolgozók szemléletét, a munkához való hozzáállást. — Ezt már Nagy István szb-titkár fejtegeti, amikor újra kelünk harmasban, hogy szemlélődjünk házon belül. Valóban: kényelmes öltözköz, zuhanyozók, ebédlő és étellemeztető áll rendelkezésre. Az emeleten helyezték el a tv- és rádióügylet irodáját. Kelle-

kor feljutva az emeletre, Nagy Zoltán hivatalvezetőnek és Nagy Istvánné szb-titkárnak azt mondom, hogy engem lenyűgöz ez a gyönyörű posta, a hivatalvezető így válaszol:

— Sokan mondták már ezt, mert csakugyan szép is, korszerű is ez a hivatal. A régi egy kieső utcában volt, ez annál mintegy háromszor nagyobb. Kell is a bővebb helyiség. Hisszünk csak a felvételi forgalom mintegy 30-40 százalékkal nőtt. Lőrinc körülbelül 45 ezer lakossal lett nagyobb, korszerű bérházakban élnek, jó keresettel gyárakban dolgoznak az emberek, akik a gyárak-üzemek megnövekedett igénye mellett maguk is hozzájárulnak a forgalomnövekedéshez. A kereskedelem életében is jelentős változást hozott a hivatal, ügyfélszolgálatunk lényegesen jobb körülmények között bonyolódik le, és pontosan, panaszmentesen kell dolgoznunk. S minthogy dolgozóink munkakörülményei is javultak, munkahelyi közérzetük szintén, ezért nagyobb követelményeket is tudunk támasztani velük és munkájukkal szemben.

Az új nagyposta szociális-kulturális berendezéseivel, korszerű irodáival tehát megváltoztatta a dolgozók szemléletét, a munkához való hozzáállást. — Ezt már Nagy István szb-titkár fejtegeti, amikor újra kelünk harmasban, hogy szemlélődjünk házon belül. Valóban: kényelmes öltözköz, zuhanyozók, ebédlő és étellemeztető áll rendelkezésre. Az emeleten helyezték el a tv- és rádióügylet irodáját. Kelle-

besítőterem és rovatolóhelyiség is. Az szb-titkár még hozzáfűzi: — A kerület 104 ezer lakosú lett. Amikor átköltöztünk a Kossuth utca 97-ből, az elavult épületből, az összes szociális brigád segédkezett a költözésben. Eddig négy szociális brigádunk volt, s most van alakulóban három. Az ebédlő, az étkezőhelyiség, a kultúrszoba szinte mindennap „üzemel”. A Budapesti Postaigazgatóságtól a hivatal szakszervezeti bizottsága külön anyagi támogatást kapott kulturális és sportfeladatok beszerzésére. Ezért van az, hogy a vezetők és a dolgozók nagyon elégedettek. Magunk is látjuk: dolgozónk boldogan jönnek munkába, s annak végén nem sóhajtognak már, hogy „végre, letelt a munkaidő”, hanem bekapcsolódnak a feladatok kulturális és sportéletbe.

A hivatalvezetőtől meg tudom, mennyire megtölgavelt a kapcsolat a szervekkel. Például a Pestlőrinci Bélyeggyűjtők Barát Körével összefogva állandó kiállítás nyitottak a hivatal bejáratánál; a kör tagjai a táblók anyagát havonta cserélik.

Az összes helyiségeket végigjártuk. A felvételi teremben nagy a nyüzsgés. Ki az ablakok előtt áll, ki az asztaloknál írja levelét, címezi küldeményét, szerkeszti táviratát, csomagot is köztöztet valaki. Az ablakon kitekintve éppen lassít az 50-es villamos, majd érkezik a 93-as, 35-ös busz. Özönlik ki belőlük a tömeg. Egy részük ide, a nagypostára tart.

Dénes Géza

Postatörténetünk tárházából

Klubélet a múlt században

Semmi sem új a nap alatt. Ez a nagy bölcsesség a Prédikátorok könyvéből való. Állítólag Salamon király mondta, bár a köztudat Ben Akiba rabbiával kapcsolatban ismeri.

A Magyar Postát, amikor, 1867-ben az osztrákoktól önálló és független lett, először nemzetivé és magyarra kellett változtatni. A kezdeti szent felbuzdulás igen nagy anyagi áldozatok árán kezdetleges formában mindazt megvalósította, amit ma mi oly természetesen és magától értetődőnek tartunk, így a Benczúr utcai művelődési központunk is.

Több mint száz évvel ezelőtt, sok egyéb és igen fontos teendő mellett, volt erejük még arra is, hogy a kultúrára gondoljanak, és megalapították a Postás Kört. De sokkal hitelesebb, ha a korabeli szaklapból, a Posta Közlönyből idézek.

Postás Kör

1871-ik évi május 15-e a Magyar Posta történelmében arany betűkkel lesz beiktatva, minthogy e napon harminchét buzgó postahivatalnok a Postás Kört, s egyszersmind a postai szakegyesület megalakította, amelyet egyesült erővel és ügyszeretettel építől majd, és hisszük, hogy a haza és postaintézmény javára szép gyümölcsöket fog hozni. Mihelyt szótan beiratkozni, és a két forint beiratkozási díjat befizették, az egyesület azonnal életbe lép. (20. szám 1871. május 2.)

Száz tag már együtt van. Lesz már Postai Kör-ünk, ahol a rokon szorú, rokon gondol-

kodású egyénekkkel érintkezve fáradságainkat kipihenhetjük. Ahol a hivatalos komolyságot letéve néhány kellemes percet szerezhetünk magunknak. Ahol néhány órát a Műsáknak akarunk szentelni, hogy az annyiszor kétségbe vont, de soha nem orvosolt műveltségű állapotonkunkon segítsünk, és fejleszthessük a magyar postairodalmat. (28. szám. 1871. július 16.)

Az ünnepélyes megnyitás órák 2-án pont fél kilenc órakor volt, a Kör nyolcvan-negy tagjának jelenlétében. Tárnyakodás ezzel a meghitt társas estéllyel kezdődött. Dániel József osztálytanácsos úr, mint elnök, legelőször is a Kör-re mondott köszöntőt.

A Fehér hajóhoz címzett szállodában bérelt három helyiséget. Egy nagy termet a biliárd és társalgásra, egy olvasó és egy játszó szobát. Bemenet a főlépcsőn, a helyiségek a második emeleten vannak. Rándulnak, mindenkor szíves fogadtatásban részesülnek. Csupán kértnek, hogy az esetben vagy a Kör igazgatójának, vagy pedig a gondnoknak mutassák be magukat. — Mint hogy a kör a jövő hó elején meg fog nyitni, felkértnek az összes tisztelt pályatársak, hogy a Postás Kör könyvtárának megalapításához könyvadományok által hozzájárulni szíveskedjenek. A könyvek lehetnek tudományos vagy mulattató tartalmúak. (44. szám, 1871. nov. 6.)

Szlávy József kereskedelemügyi miniszter úr 6 nagyméltósága Postai Körnek ötven forintot (Egy postakiadó öt havi fizetése volt akkor. — A szerk. megjegyzése.) adományozott és magát pártoló tagul beíratta. (50. szám, 1871. dec. 18.)

Minthogy a Fehér hajó féle szálloda legközelebb lebontatik, a Postai Kör az „Órához” címzett házba költözik. Ez a ház az épülő főposta mellett van. A Kör az első emeleten

igen kényelmes, célszerű és olcsó lakást bérelt, ahová a nov. 1-én költözik. (31. szám, 1872. augusztus 5.)

A Postai Kör nem sokáig működött az említett épületben, mert közben felépült az új postapalota, ma Budapest 4. Postaközpontja, az emeleti helyiségeiben talált hosszú időre otthont.

Nem telt el egy év, amikor a Posta Közlönyben egy pályázati felhívás jelent meg, amelyet a Postai Kör tetetett közre. Hú maradt programjához, mert a pályázattal a műsákhöz közeledett.

Pályázat

Miután több buzgó pályatárs a magyar postai szakirodalom fejlesztéséhez öt darab arannyal járult, a következő postai szaktételek megfejlesztésére ezennel pályázatot nyitattak.

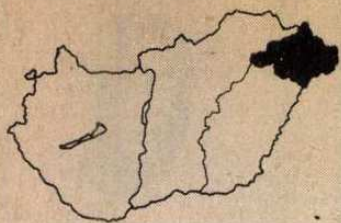
1. Mily befolyással van a statisztika a postaintézetre, és mily adatok kívántatnak egy kimerítő postai statisztika összeállításához? Pályadíj három arany.

2. Hol, mily körülmények és feltételek alatt, különös tekintettel a magyarországi viszonyokra, mutatkoznék célszerűnek magánvállalatokat postai küldemények szállítási felhatalmazására? Pályadíj két arany.

Az első megfejlesztés terjedelme három, a második pedig két írott ívre, a második a beküldési határidő f. é. december 31.

A beküldendő munka idegen kézzel írandó, és külön jelleg-

Postás Dolgozó 5

Látogatóban Szabolcs-Szatmár megyében

Csökkenthető-e a körzetmesterek adminisztrációja?

Tudjuk, a község szemében a postát elsősorban a kézbesítő képviseli, a korától függetlenül Postás Bácsi-nak szólított és bizalmas személyisége, a lakosság bizalma, akéi egyenruhájáról és öblös táskájáról mindenki messziről felismer. Vajon ugyanennyire ismerős-e az a postás dolgozó, aki mászóvással a vállán jelenik meg az utcán, s ha híreket ugyan nem is visz a lakásokba, de az ő keze munkája teszi lehetővé, hogy a táviratok rendeltetési helyére érkezzenek, a telefonbeszélgetések hallhatóak legyenek. S vajon maguk a postások tudják-e, mi a **körzetmesterség**, milyen feladatokat lát el vezetője, mit csinálnak nap mint nap, mit csinálnak, milyen felelősséget hordoznak vállukon? Pedig ők is talpon vannak, ha esik, ha fúj, sőt nem is a kövezeten járva, hanem esetleg fél órát töltve

az oszlop tetején, mászóvással zsiabdó dermedt lábakkal. S minderről hogyan kell számot adniuk, mert nem mindegy, mire fordítják értékes munkaidejüket, mire használták fel a gondolataikat, a drága anyagokat. Aztán hogyan érvényesülnek jogaik, érdekeik, hogyan alakul szervezeti életük, hiszen nem zárt üzemen dolgoznak, néhány személyes egységeket, szét-szóra városokban, községekben. Mindezekre a kérdésekre helyezettül választ keresni a címben megfogalmazott kérdésben. Azért ott, mert az elnökség körülbelül két éve Debrecenben tartott kihelyezett ülését alkalmával rendezett alkalmalkozón ebből a megyéből többen is a körzetmesterségek munkakörülményeivel, főleg szeritük túlzott adminisztrációs feladataikkal kapcsolatban szóltak fel.

Ötvennégyen a megyében

A meglehetősen nagy kiterjedésű, a hajdan volt Szatmárból és Beregből is jelentős területet felölelő közigazgatási egységet a megyei távközlési üzem irányítása alá tartozó 13 **körzetmesterség** tartja karban a hálózatokat. Egy ezek közül a kábelserelő körzetmesterség, s működési területe az egész megyére kiterjed. Hogy egy-egy körzet mekkora, arra álljon itt néhány példa. A megyeszékhelyen két körzetmestert látja el a hálózatfenntartási, zavarelhárítási és állomásváltási feladatokat. Ugyanakkor Nagy Miklós tízszázaléki körzetmester három körzettaggal 12 községet lát el, a köztük húsz kilométer hosszú helyközi hálózattal. Több mint 500 előfizető ezen felül beszélőhelyének megfelelő állapotáról gondoskodik.

Kósa László Mátészalkán kívül 21 faluban, 90 kilométeres vasút és 30 kilométeres közút menti szakaszon hatodmagával végzi ugyanazt a munkát. Egyikük jelenleg katoná, szeptemberben azonban várhatóan két személlyel növekszik a létszámuk. Mátészalkai székhellyel dolgozik **Bíró Bertalan**, a kábelserelő körzetmesterség tagja **Tóth György** hálózatszerelővel. Ők azonban nemcsak a fiatal hársban tevékenykednek, hanem a szomszédos 5 körzetmesterség közeleiből is fenntartják. Növeli Kósa László feladatát az a körülmény is, hogy náluk van az üzem oszloplakata. Ezt is rendben kell tartani, s a forgalmát elszámolni.

Hogy napi teendőiket milyen körülmények között látják el a hálózatfenntartók, azt nem is olyan könnyű megítélni. Azok a hajdani viszonyokra még emlékeznek (egyaláltal emlékezhetnek), csakis órási fejlődésről beszélhetnek. A megyében mindenestre, amint arról **Reményi**

József művezető, az szb titkára és **Benkei László** üzemvezető-helyettes tájékoztatót, általában a postahivatal épületében tartott kihelyezett ülés alkalmával rendezett alkalmalkozón ebből a megyéből többen is a körzetmesterségek munkakörülményeivel, főleg szeritük túlzott adminisztrációs feladataikkal kapcsolatban szóltak fel.

Munkahelyük ugyan nagyobbra, a szabad ég alatt van, de azt ötszemélyes, fűthető Barkas kocsi közelében meg, négy körzetben pedig zavarelhárító kocsik is a rendelkezésükre áll. Természetesen megtalálható közlekedési eszközök között a motorosrékpár és a lábhajtásos kerékpár is.

Mindezek ellenére a fiatalok nemigen lelkesednek ezért a munkáért. Mátészalka ugyan nem áll rosszul utánpótlás dolgában, s egyáltalán „kor-előzők” is csak 45 éves, **Fehérgyarmaton** viszont attól tartanak, hogy a három idős

körzettag helyét nyugdíjazásukkor nem tudják betölteni. Egy oda való ifjú hálózatszerelő jelenleg Budapesten tanul, de tudomásuk szerint nem szándékozik visszatérni. Másokat se tudnak vidéken letelepíteni, s nincs módjuk arra, hogy ezt a lakáskérdés megoldásával elősegítsék. Talán az is közrejátszik a körzetmesterei utánpótlás hiányában, hogy a beosztással járó, egyre növekvő felelősséget nem mindenki vállalja.

Adókötség, igaz, jócskán fellelhető, erre még visszatérünk. Ezt azonban enyhíti némileg a körzetmesterségek 54 dolgozóinak lelkiismeretessége, szakmaszeretete, a kevésbé iskolázott idősebb dolgozók nagy gyakorlata, a fiatalabbak szak-képzettsége, a nehéz helyzetekben pedig valamennyiük szolgálatkészsége, találékonysága. Mindehhez hozzájárul a jó munkahelyi légkör, a mindenki által elfogadott, sőt igényelt szervezeti élet.

Amint a járási szakszervezeti bizottságok általában együtt rendezik a kishivatali dolgozók tanácskozásait és a szakszervezeti taggyűlést, az üzemnél is sok tekintetben összekapcsolják a szakszervezeti és a szakmai munkát. Kezddük azzal, hogy általában körzetmestereként alakított brigádokat, az hasonlóan szerveződtek a szakszervezeti csoportok is. Mátészalkán történetesen a kábele-

sek is az ő csoportjukhoz tartoznak, és **Bíró Bertalan** a bizalmiuk, **Petőfi** nevét viselő brigádjuknak pedig maga a körzetmester, **Kósa László** a vezetője. **Végh Ferenc** csengeri körzetmester tájékoztatása szerint ők a fegyvergyarmatiakkal alkotnak egy csoportot. Ott dolgozik a bizalmi, **Csengeri** a helyettese. Ő maga több választási cikluson keresztül töltötte be ezt a tisztséget, ismeri a vele járó feladatokat, így azután teljes egyetértésben együtt tudnak működni.

A műszakiaknak nincsenek olyan gondjaik, mint a kishivatalok dolgozóinak, hogy ne tudnának egymással közvetlen kapcsolatot tartani. Csoporton, azaz körzetmesterségen belül feltétlenül jól ismerik egymást: egymás képességeit, munkáját, családi körülményeit. Nem idegenek egymás között, mert egy-egy dolgozó sem, mert nagyobb munkánál igen gyakran kisegítik egymást. Ezenkívül évente Vásárosnaményban szakszervezeti napot tartanak. Ezt az igen bensőséges rendezvényüket nagyon is számon tartják és alig várják. Így azután nincs szükség a bizalmi egyetértési jogának gyakorlásával sem, olyannyira, hogy például az ösztönző bérekre maguk a bizalmiak kérik meg a javaslatot, s csak rendkívüli indok alapján fordul elő, hogy a vezetők azt nem fogadják el.

Több mint nyolcszáz adat

Nézzük akkor a megyei utunkhoz indítékot adó, a bevezetőben említett felszámolások tárgyát képező adminisztrációt és annak kapcsán — ki-mondatlanul is — a felelősség kérdését!

Sok-e az adminisztráció? Mindenképpen az. **Dr. Levensz** József gazdasági igazgatóhelyettes rendelkezéseire bocsátotta azt az összeállítást, amelyet a körzetmesterek által vezetendő elszámolásokról és nyilvántartásokról készítették a számítógépes feldolgozás programjának kidolgozásához. Eszerint 16 féle adatszolgáltatási kötelezettségük van, s ha összegezzük a tulajdonképpen összesíthatatlan tételeket, kiderül, hogy a különböző úrlapokon 848 féle adatot kell feljegyezni, vezetni, s velük számtani műveleteket elvégezni. Bizonyára pontatlan ez az adat, mert egy-egy másik nyomtatványon soknak látszik a dolgozónként 80 féle bejegyzés, megjegyzendő azonban, hogy az összesített némelyik okiratnál nem is tényleg beírandó adatokat, holott elszámolás vagy nyilvántartás nem képzelhető el bejegyzések nélkül. Nem közömbös az sem, hogy vannak havonta, naponta vagy esetenként közlendő adatok, s ez a körülmény sem az egyszerűséget igazolja.

Hogyan nyilatkoznak írásbeli feladataikról az érdekeltek?

A munkaidő 60-70 százaléka az írászat mellett vagy tárgyalásokkal telik el — mondja **Végh Ferenc**. Ennek vitán felül legnagyobb részét a számadástétel köti le, a háromféle (építési, fenntartási és állomásváltási) munkanapló folyamatos vezetésével és az anyagforgalomnak nyilvántartólapon való elkönyvelésével. Itt meg kell jegyezni, hogy a munkanapló mellékleteinek fejlődésében sem az egyes ismétlődő munkamozzanatok, sem az anyagok megnevezése, az utóbbiak nyilvántartási száma nincs előnyomva, mint a régebben használatos nyomtatványokon volt. Mindent kézzel kell beírni.

Nem csekély az adminisztrációjuk az állomásváltási munkáknak. Ez elkezdődik a munkafelvétellel, folytatódik az elrendelt munkák anyagszükségletének igényléseivel, a szerelési lapok kezelésével, a munka elvégzésének igazoltatásával, a számla kiállításával is alapját képező állomásváltással, és befejeződik a megváltozott leltári adatok keresztvizsgálásával. Mindezt

körülményesebbé vált a hatósági osztály felállításával.

Ugyancsak az írászatlanhoz kötnék a gazdálkodási feladatokat is. Itt van például a raktárgazdálkodás. A negyedik végére minimálisra le kell szorítani a készleteket, utána újra egy hónapra beletelik, mire a munka folyamatosságához szükséges anyagokat sikerül újra megkapni. Szigorúan és körültekintően gazdálkodni kell a gépkocsi kilométerkeretével is. Az anyagoknak a nyíregyházi központi raktárból való elszállítása nagyon sok kilométert felmérészt, s a munkák alapos megtervezését teszi szükségessé az a körülmény is, hogy körzetünket a Szamos kettészeli, s az átkelés rendszerint kerülővel jár.

Miben látja az adminisztráció csökkentésének lehetőségét?

Feleslegesnek tartom, hogy a hosszabb építési munkáknaponta új napijelentést kell kiállítani, holott folyamatosan is lehetne vezetni. Aztán bővíteni lehetne a rezsianyagok körét. Egyébként könnyítené munkánkat, ha jobb lenne az eszközellátottságunk. Ott tartunk már, hogy nagyon elkelne egy kézi számológép, és szükségünk lenne korszerűbb mérő- és rajzeszközökre. A hatósági eljárásról igencsak pontos felmérést, vázlatokat követelnek tőlünk. Előbb utóbb odajutunk, hogy külön adminisztrátorra lesz szükség a körzetmesterségeken.

Kósa László milyennek látja adminisztrációs kötelezettségét?

A zavarelhárító önállóan számolja el teljesítményét és a felhasználókat. A többi fenntartási, üzemviteli és állomásváltási munkát én számolom el. Állomásváltási munka pedig jócskán akad, Mátészalkán ugyanis igen sok épületet szanálnak. Aztán a bizonylati forgalmat növeli a mi kezelésünkben lévő oszloplakata. Így azután az írásbeli munka naponta legalább három órát igénybe vesz, a hónap végén természetesen többet.

Nem hagyja szó nélkül az adminisztráció körülményességét Nagy Miklós sem.

Ha valaki áttekinthető, pontos és külsőre is rendezett elszámolást akar készíteni, bizony, gondot és időt kell rá fordítania. Nem is keveset. Sokféle és bonyolult nyomtatványt kell kitölteni. Eleget bajlódunk például a költség-számlás munkák hárompéldányos, kétoldalas nyomtatványainak kezelésével, a napon-

Kósa László a Kisfaludy u. 6. sz. ház előtt felállított oszlopszószót

ta adatoknak a papírba vésésével, mert a harmadik lapon is sejteni kell, mi van a rovatokba bejegyezve. Tudjuk, hogy az elszámolásnak anyagi

következmenyek vannak, de mindezt egyszerűbben is el tudnánk képzelni, és szívesebben töltönnék több időt a hálózatban.

Nem fér bele nyolc órába

Teljesen egyetért a körzetmesterekkel a számadások felülvizsgálója, **Reményi József**. — Előljáróban azt kell tisztázni, hogy a körzetmesterek naponta nem nyolc órát dolgoznak, s nem is fehér kesztyűs munkavezetők. Kapcsolatot tartanak ugyan az előfizetőkkal és a hatóságokkal, tehát tárgyalóképességek kell lenniük, de megragadják a szerszámnyelet is, és amikor mások letették a kalapácsot, nekikülük, hogy számot adjanak saját maguk és csoportjuk aznap munkájáról.

Gondolom, elálmélkodnánk, ha súlyra megmérnénk az egy-egy hónapban kiállított munkanaplókat összes mellékleteikkel. Példaként a két nyíregyházi körzetmester két szedszámítás munkáinak naplóját szedtem össze három hónapra visszamenőleg. Egyikük májusban 16, júniusban 20, júliusban pedig 28 munkanaplót adott be elszámolást. Társa ez idő alatt 14, 7 és 17 munkanaplót állított össze. Mind-egyik munkanaplóhoz tartozik egy felmérési napló, egy munkanapló-előszámolási betétlap, anyagforgalmi betétlap (egy úrlapon 10 féle anyag elszámolására van rovat, ha több anyaggal dolgoznak, újabb úrlapra van szükség) és annyi napi jelentés, ahány napig a kérdéses munka tart. Érthető, ha a körzetmesterek idegenkednek a hárompéldányos, kétoldalas nyomtatványos, pontkénti kiállításától. Teljesen felesleges, hogy az ismétlődő adatokat (a munka megnevezése, helye, építésvezető, munkavezető, időjárás stb.) naponta új úrlapon jelezzék, amellyel, hogy egy-egy A/4-es nyomtatványnak mindössze néhány sorát használják fel. Más formát, de lényegében ugyanazokat a teljesítményi adatokat tartalmazza az egyeztető felmérési napló is. Meg lehetne fontolni a két melléklet egyesítését és egyszerűsítését.

Mindezt csak az építési munkanapló, hátra van még a fenntartási és az állomásváltási munkanapló, az anyagszükséglet nyilvántartása, a bejárási jegyzék stb. és főképpen az állomásváltási munkákkal kapcsolatban az elszámolásban kívül végzendő igen nehéz írásbeliség. Ennek körülményes voltát **Tóth Lajos**, az igazgatóság beruházási osztályának előadója is elismerte, azzal, hogy véleménye szerint mind a hatósági eljárást, mind a szerelési lapok kezelését, mind az állomásváltási és az építési munkanapló vezetését bizonyára egyszerűsíteni lehetne.

A fenntartási munkanapló viszont jó. Az azon közzétett adatokra szükség van, és vezetése nem is különösebben körülményes. Bizonyítja ezt az is, hogy a körzetmesterek elismerésre méltón vezetnek, némelyikük elszámolását pedig kifejezetten jónak és szépnek kell minősíteni. Egyébként az igazgatóság tanfolyamokat rendezett a számadástétel el-sajátítására. Amint a tapasztalatok igazolják, nem eredménytelenül. Az idén azonban az üzemek már nem igényelték újabb tanfolyam szervezését.

Gondolatébresztésnek talán elegendő — és úgy vélem, kelendően hiteles — az, amikor ezen az oldalon a körzetmesterek adminisztrációjáról és csökkentésének szükségességéről előadnom sikerült. A több helyen is említett hatósági eljárással szándékosan nem foglalkoztam bővebben, ezt a kérdést külön cikkben szeretném feldolgozni. Természetesen most is, és a kilátásba helyezett írásnál is az a cél vezet, hogy segítséget nyújtsak az írásbeli feladatok egyszerűsítéséhez és ésszerűsítéséhez. Amire szükség van, az elkerülhetetlen. De jó lenne, ha mindenki megvizsgálna: valóban hasznosítja-e azokat az adatokat, amelyeket másoktól elvár. Kár lenne ugyan is az írászat fiókjának szülő körülményes műszaki szakemberek idejét elvonni valódi feladataiktól.

Benda István

Bíró Bertalan az ERDÉRT alközpontjához csatlakozó 48 mellékállomás bekötésén dolgozik

Bécsi siker — újabb meghívások

Bécs legelőkelőbb negyedében, a villacsodáról, többek között a schönbrunni kastélyról híres XIII. kerületben, a Hietzingben évről évre megrendezik a *Wiener Festwochen*, vagyis a bécsi ünnepi hetek rendezvénysorozatát. A művészeti eseményekkel teli egy hónap alatt színházi előadások, koncertek, képzőművészeti kiállítások, templomi zene és színes esti programok követik egymást. Az idei rendezvénysorozatban a képzőművészeket egy magyar amatőr festőművész, *Ábrahám Mária*, a Szegei Postaigazgatóság dolgozója, a Szegei Postás Képzőművész Kör vezetője képviselte — már előre eláruhadtjuk —, szép sikerrel.

Bárkiben azonnal felmerülhet a kérdés: hogyan állíthatott ki éppen egy amatőr művész ezen a színvonaláról híres rendezvénysorozaton? Nos, a magyarázatért több mint egy évre kell visszakanyarodnunk. Ábrahám Mária akkor járt turistaúton Ausztriában, s felkereste egy Bécsben élő régi barátját is, aki tudva művész ambícióiról, beajánlotta őt az ünnepi hetek rendezőinek. A kerület kulturális előljárójának, Steinwanner úrnak fotókon keresztül megnyerték a tetszését a szegei festőművész képeit, s felajánlotta: rendezzen kiállítást műveiből, akár azonnal is. Ha ilyen gyorsan nem is lehetett megvalósítani az elképzelést, abban megegyeztek, hogy 1983. nyarára meghívja őt az ünnepi hetekre. Ígéretét be is tartotta, hivatalos úton is felkérte Ábrahám Mária-t a kiállítás megtartására.

Az ARTEX művészeti kereskedelmi vállalat közreműködésével így huszonnyolc Ábrahám-kép jutott el Bécsbe. A képek között fele-fele arányban szerepeltek a művésznek korábbi stílusára jellemző álomszerű képek, csendéletek, Tisza-parti tájak, és az új stílusában készült, a korábnál akadémikusabb képek.

De ne szaladjunk előre ennyire az időben! Az ünnepi heteket szerte Ausztriában gazdagon illusztrált prospektusok reklámozzák, amelyben a XIII. kerület polgármestere, *Elfi Bischof* köszöntötte a közreműködőket, köztük külön szeretettel üdvözölte a magyar festőművészt. A kiállítást a XIII. kerületi városháza, az Amthaus dísztermében május 26-án nyitotta meg a díszruhába öltözött Steinwandtner kulturális előljáró. A sok vendég — nők és férfiak egyaránt — ugyancsak

osztrák díszruhában érkeztek a tárlatra, ami ott egyértelműen annak a jele, hogy megtisztelik a művészt.

A megnyitóban részletesen bemutatott Ábrahám Mária-t, szóltak eddigi művészi tevékenységéről. Elhangzott, hogy tizenhat éve fest, autodidakta módjára kezdte, jelenleg viszont már magántanárnál tanul a fővárosban. A tanfolyam első évét egyébként a közel-múltban kiváló eredménnyel fejezte be. A kiállítás megnyitójával párhuzamosan egy zeneszerzőt és egy író is bemutatott.

A tárlat ezt követően egész nap várta a látogatókat, akiket más érdekesség is vonzott ide: szinte állandóan koncerteztek is a teremben, a bécsi operaház magánénekesei léptek fel, de megfordultak ott szép számmal híres emberek, zenészek, szobrászok és írók is. Ábrahám Mária szempontjából természetesen első sorban annak volt jelentősége, hogy a tárlatot igen sokan látogatták. Műveit tetszéssel fogadta a közvélemény, s ugyancsak kedvező volt a szakvélemény is. A vendéglátók jóvoltából tizenegy napig tartózkodott Bécsben, s idejének nagy részét a tárlaton töltötte, így sok művészetkedvelővel volt alkalma találkozni. Összintén bevallja, félt, hogy az előkelő színhelyen, az igényes közönség körében nem aratnak majd tetszést a művei. Szerencsére gyorsan kiderült, ettől nem kell tartania. A kerület polgármester helyettese már az első napon megvásárolta Gyümölcsök című kompozícióját. A legújabb hírek szerint az ünnepi hetek zárását követően még egy hónapig, július végéig nyitva tartott a kiállítás. Ami még ennél is nagyobb szó, hivatalos meghívást kapott a jövő évre önálló kiállításra való szereplésre két NSZK-beli városba, sőt — egyelőre szóbeli — meghívása van Franciaországba és Angliába is.

A bécsi siker lökést adhat ahhoz, hogy Ábrahám Mária — álmának megfelelően — hivatalos festőművész lehessen. Felvételi kérelmét a Magyar Népköztársaság Képzőművészeti Alapjához Szegedről, a művelődési osztályról jó ajánlással továbbították. Nagyon bízik abban, hogy szeptemberben kedvezően döntenek felvételi kérelméről. Egyelőre tehát még maga sem tudja, hogyan alakul további sorsa. Csak egy bizonyos: a postás képzőművészek köréhez semmiképpen sem lesz hűtlen...

Dr. Reigl Endre

Mivel tölti szabad idejét?

Napjainkban egyik jelentős kérdés a szabad idő célszerű, tartalmas eltöltése. Vannak, akik megnövekedett pihenőidejükkel még nem tudnak mit kezdeni, ám vannak, akiknek már a heti két szabadnap is kevés, hisz olyan sok elfoglaltságot találtak maguk körül. Ez utóbbiak otthoni munkájából rendezett kiállítást a Ferenc Távfestő Üzem Martos Flóra szocialista brigádjá.

Ez évi brigádvállalásukban ajánlották fel, hogy szerveznek egy hobbikiállítást. Májusban tették közre felhívásukat. A Budapesti Távfestő Igazgatóság területi szakszervezeti bizottságához fordultak egy kis anyagi támogatásért, mivel úgy döntöttek, hogy a legszebb darabokat jutalmazzák fogják. Kaptak is 2000 forintot. A ki-tűzött határidőig 28 kiállító 82

munkája érkezett be. A gyönyörűen hímzett asztalterítőtől kezdve a faliszőnyegig át a hajómodellig itt minden látható volt. A kiállítás — amely első sorban *Bösze Sándorné, Katona Józsefné, Juhász Jánosné, Ladin Gáborné és Szép Jánosné* szervezőkészségét és jó ízlését dicséri — július 4-től 7-ig tartott nyitva az üzem KISZ-szobájában. Ezután zsűriztek — az üzemi négyoszög és a tszb képviselője —, majd július 8-án három kategóriában (1. hímzés, varrás; 2. kötés, horgolás, makramé; 3. egyéb: modellezés, festés stb.) kiosztották a jutalmakat. A látogatók is szavazhattak a kiállított tárgyakra, ennek alapján ítéltek meg a közönség díját. Ezenkívül minden résztvevő oklevelet kapott.

Csala Lajos

Legyen minden postásnak sajátja a múzeumi gondolat

Lapunk júliusi számának 3. oldalán a Magyar Posta *Puskás Ferenc hálózattéchnikai szocialista brigádja* részéről „Ne hagyjuk elkallódni!” címmel felhívás jelent meg. Az ország postás társadalmát, s főként a brigádokat a postai műszaki emlékek felkutatására kívánja mozgósítani. A lakóházakban, intézményekben, ipartelepeken és közterületeken műemléki védetség alatt nem álló, de a város esztétikai, történeti, ipar- és művészettörténeti szempontból jelentős — megtartásra, megőrzésre érdemes — értékeinek felkutatása, felmérése, jegyzékbe vétele lenne a feladat. A felhívás megfogalmazói úgy vélik, hogy a mozgalom eredményességét növelné, ha az a posta egész működési területére kiterjedne.

A Postamúzeum munkatársi kollektívája hivatali kötelesegtől függetlenül is üdvözlö az úttörő kezdeményezést. Nem hallgathatjuk el, hogy ez a kezdeményezés egy olyan szocialista brigádnál született, amelynél a szakmai múlt értékes emlékei megőrzésének gondolata, a *múzeumi gondolat* már évekként elszórtan megfogant. Összehasonlítva ismeretünk birtokában, jogos büszkeséggel említhetjük, hogy e brigád a magyar szakmúzeumok támogatását hasonló kezdeményezéseket is jóval megelőzve vállalta a múzeumi gondolatot cselekvésre, és hozott létre e téren megannyi kiváló eredményt. Két fotó szolgáljon itt erre ékes bizonyítékul, s példaként.

Az első felvétel a brigád tagjainak kegyeletes tisztelgését örökítette meg 1981-ben, a magyar telefon megszületésének századi évfordulóján, névadójuknak általuk rendbehozott sír emléke előtt, nem kevésbé kedves személyiségnek,

mint a balról a második helyen álló tiszteletbeli brigádtagnak, a legfiatalabb Puskás-fíver, Albert unokájának, *Puskás Tivadarnak* jelenlétével.

A másik fotó a magyar múzeumok történetében szintén úttörőnek számító kezdeményezés egyik mozzanatánál készült. A Puskás brigád vezetője, *Smigura László* a „100 éves a telefon Magyarországon” című postamúzeumi kiállítás megnyitóján a teljes egészében a brigád által létrehozott hálózattörténeti kiállítási egység tárgyai és szemléltető emlékeit ismerteti az érdeklődő résztvevőkkel.

Példamutatásuk munkatársi kollektívánk is a felhívásukban körvonalazott mozgalomhoz való csatlakozásra kötelezi. A magunk részéről nem csupán fogadni kívánjuk a felhívásuknak majd eleget tevő brigádok által összegyűjtött tárgyakat, emlékeket, hanem gyűjtőmunkájukban tevételeg résztvevők is óhajtunk lenni, s minden segítséget szeretnénk megadni az e téren szerzett tapasztalatainkból.

A hozzánk forduló brigádoknak „nyitott kapu akciót” hirdetünk. Szívesen megismertetjük velük a „láthatatlan múzeumot” is. Megmutatjuk nekik a kiállítóhelyeken láthatóan kívül a raktárakban elhelyezett — egyébként éppen a brigádok segítségével fejlesztett — gyűjteményeket teljes — gyűjteményünket. Beavatjuk őket a gyűjteményfejlesztés, gyűjteményfeldolgozás munkálatainak gondjaiba, s a kiállítások előkészítésének megrendezésének a kivülállóktól általánosan gondosan elzárt „rejtelmébe”. Vállaljuk a mozgalomban részt vevő brigádok közötti összekötő kapocs szerepét. (Bizton reméljük, hogy a már eddig is szép eredményeket föl-

mutató Soproni Postaigazgatóság páratlan gyűjteményének létrehozói, a TIG-nek, a Köz-ponti Táviróhivatalnak, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságának, a BUVIG-nak muzeális értékeket már eddig is nagy számban megmentő vezetői és munkatársai szívesen csatlakoznak majd a Puskás brigád felhívásához.)

Vállaljuk, hogy minden ötletről, kezdeményezésről segítséget kibontani a múzeumi gondolatot, minden ötletet, el-

képzelést a lehető legteljesebb támogatással segítünk a megvalósításához. Szívesen szervezzük, egyeztetünk gyűjtőakciókat, gyűjtőútjainkba bevonjuk a mozgalomban részt vevő brigádokat is.

Mindezek jegyében lapunk nyilvánossága előtt kérjük a Puskás Ferenc szocialista brigádot — vezetőjét és tagjait —, hogy az általuk meghirdetett mozgalomhoz csatlakozásunkat elfogadják szíveskedjenek.

A Postamúzeum munkatársai

Évadról évadra

elmúlt évadban. Színjátszóink sikerrel szerepeltek felnőtt- és gyermekműsorokkal egyaránt. A filmesek és a fotósok munkáját láthatta a közönség bemutatónkon. A ház eddig is, ezután is majd minden segítséget megad a kis csoportok zavartalan működéséhez. A felsoroltakon kívül társas- és néptáncosaink, továbbá bábo-saink is élvezik a bizalmat. És dolgoznak. En ebben érem a színvonal további emelkedésének legfőbb biztosítékát.

— *Milyenek a PMK klubjai?*

— Örömrökre szolgál, hogy minden korosztálynak tudunk klubot ajánlani. Külön a gyerekeknek, külön a fiataloknak, külön a nyugdíjasoknak. Mindegyik klubunk „telt ház”. A fiatalok például egy héten háromszor is megtöltik a helyiséget. Programjaik változatosak, élményszerűek. Szakmai klubjaink, baráti körreink is nagyzerűen dolgoztak az 1982/83-as évadban.

Az eddig elmondottakhoz csak gratulálni lehet. De Bundik Zsigmond még nem fejezte be.

— Dísztermünkben, havi két alkalommal, vasárnap délutánonként pódiumrendezvényeket tartottunk. A belépődíjak ellenére a látogatottság öröndetesen nőtt, nemcsak a magyarnóta- és népdalesteken, hanem opera- és irodalmi műsorainkon is.

Új vállalkozásunk volt a postás óvodai dolgozók országos vers- és mesemondó versenyének megrendezése. Itt is szép eredményekről számolhatok be. Az elmúlt évadban kihelyezett táncbázis működött — közmegegyezésre — a posta 3-as számú óvodájában. A Postaforgalmi Szakközépiskolában, a postás kollégiumokban és a VI. kerület több iskolájában a tananyaghoz kapcsolódó irodalmi műsorokat szerveztünk. A Postás Szimfonikus Zenekar közreműködésével hangversenyeket rendeztünk a postás óvodások és középiskolások részére.

Gyűl engedje meg, hogy kiállításainkról szóljak. Az 1982/83-as köznevelődési évadban 8 kiállítást rendeztünk a PMK-ban. Különösen egyet szeretnék kiemelni: a postás óvodások kiállítását. A nagy

és gyönyörű anyagra jellemző csak annyit, hogy 32 párvannak mindkét oldalát s még külön asztalokat is föl kellett használnunk a kiállítás megrendezéséhez.

Bizonyos vagyok benne, hogy Bundik Zsigmondnak még lenne miről beszélnie, s talán nehezebb is esett, hogy tömörségre, szűkszavúságra kényszerítsem. Ugyanakkor abban bízom, hogy a kedves olvasóiban már így is kirajzolódott egy kép, ahogy vendéglátónk mondja: a „ház”, azaz a Postás Művelődési Központ széles körű tevékenységéről.

— *S most nézzünk előre! Mit hoz a jövő? Milyen újdonságokat terveznek az új köznevelődési évadra?*

— Mielőtt új terveinkről beszélnek, egy fontos dolgot szeretnék mondani. A *munkánk alapja a folyamatos megújulás*. Tehát mindarról, amiről eddig szó volt, a jövőben is szó lesz. S ha lehet, még bővebben, magasabb színvonalon. S most az új tervekről:

— Előkészítő tanfolyamot indítunk azok számára, akik a Képzőművészeti Szakközépiskolába szeretnének menni. Stúdióink művésztanáraival vállalták a tanfolyam vezetését. A foglalkozásokat szombatokonként a délelőtti órákra tervezzük.

— Igyekezzünk haladni a korrall. A volt női kondicionáló torna helyett aerobik kurzusokat indítunk. Sőt, a „nyári ház” üres termet kihasználva, már július közepétől diszkóütemre tornáznak nálunk a lányok, asszonyok.

— A múlt évad nagyszerű alapfokú kertészeti tanfolyamát, idén ösztöri magasabb színvonalon kívánjuk folytatni.

— Az új évadban döntő fordulatot tervezünk néptáncosaink életében. A postás kollégiumból beköltöztetjük őket a művelődési központ épületébe. Markó Gyula vezetésével ütőkepes együttest szeretnénk kialakítani. Kihaszalnom az alkalmat, s itt is elmondom: a csoportba szeretettel várjuk mindazokat, akik kedvet éreznek a néptáncoláshoz. A foglalkozásokat hétfőre és szerdára ütemeztük be, a délutáni órákra.

— Ősszel megrendezzük a II. PMK jazz-napokat. A ta-

valyelőtti évadban sikerrel debütáltunk, reméljük, idén sem vallunk kudarcot.

— Az évad elején új, országos pályázatot hirdetünk az üzemtörténet témakörében. A pályázat feltételeit a Postai Műszaki Dokumentációs és Tájékoztatási Központtal közösen dolgoztuk ki. Bízunk benne, hogy majd figyelemre méltó pályaművek érkeznek címünkre.

— Két új klub indulásáról is beszámolhatok. Az egyik a Mai Magazin klub. Havonta egy alkalommal a postás köznevelődési aktívák, szocialistabrigád-vezetők és a Mai Magazin érdeklődő olvasói részére szervezzük. A klubnapokon neves közéleti személyiségek meghívásával, időszaki politikai kérdésekről, előadással egybekötött fórumot szeretnénk tartani. Másik klubunk, a szakmunkástanulók klubja nehéz vajúddal akar megszületni. Terveink szerint, már áprilistól várjuk a fiatalokat, de igen-igen gyéren jelennek meg. Szeptembertől újult erővel fogunk a szervezéshez, e számunkra is nagyon fontos klub létrehozásához.

— E területen még két eseményről kell említést tennem. Nyugdíjasklubunk a keddi mellett, a csütörtök estét is megkapta. Így együttlétük, összejöveteleik száma ösztöri megduplázódik. A fiatalok klubjában pedig formai változást hajtottunk végre. A klubvezetőség úgy határozott, hogy az új évadtól visszaállítják a tagsági rendszert.

— *Há jól jegyezzem az újdonságokat, terveket, változásokat, éppen a tizediknél tartunk. Van-e még valami, ami ide kíváncsodik?*

— Befelezésül két kiállításunkra szeretném felhívni a figyelmet. Szeptember 26-tól, október 7-ig lesz látható az osztrák postás amatőr képzőművészek tárlata. Ezt egy jubileumi kiállítás követi. „Zilahy György” képzőművész stúdióján ugyanis ez évben ünnepi fennállásának 25. évfordulóját.

— Az új évad eseményeiben gazdagnak, rendkívül változatosnak ígérkezik. Összintén kívánom, hogy minden tervüket sikerrel váltsák valóra.

— Köszönjük a jókívánságokat, igyekezni fogunk. S köszönjük a Postás Dolgozónak az érdeklődést, a lehetőséget, hogy mindezeket elmondhatuk.

Tölg-Molnár Gábor

Verseny – sok kellemes meglepetéssel

Dr. Lőrinczi Géza, az Országos Természetbarát Szövetség elnöke, Kádár Gáborné tsz-elnök, Kuhn Béla kv-tag, Molnár Attila, a tsz sportbizottságának elnöke (a mikrofonnál), Berényi Sándor, a SZOT testnevelési és sportosztályának munkatársa és Megyeri László kv-titkár

Huszonegyedik alkalommal rendezték meg július 8. és 10. között az opt-t, melynek szervezője, házigazdája az RTV volt. Huszonegyedik éve találkoznak a természetbarát postások, hogy résztvevői legyenek egy kiadós túraversenynek vagy egyéb programoknak.

Már tavaly október óta folytatja a szervezés – mondja Molnár Attila, az RTV-tsz sportbizottságának vezetője. Igyekeztünk forgatókönyvszerűen a legapróbb részletekig a napok programjait kidolgozni, ügyelve a verseny tisztasága mellett arra is, hogy kellemes közérzet és jó hangulatot teremtsünk a résztvevők között. Az eddigi visszajelzések szerint úgy tűnik, sikerült.

A tv is közvetítette

A 21 év alatt az idén először nyertük meg a tv-t, hogy a helyszínről tudósítsunk – szól közbe Tóth Istvánné, a tsz munkatársa. Ez nemcsak a verseny tisztaságát, hanem a találkozó izalmát és jelentőségét is.

Hogyan zajlottak az események?

Július 8-án, pénteken este fogadtuk és tájékoztattuk a részt vevő csoportok vezetőit – folytatja beszámolóját Molnár Attila. Ekkor osztottuk ki a versenyutastájékoztatókat, és sorsoltuk ki a csapatok sorsszámát. Másnap reggel a helyszínen, Zsírshelyen zajlott le az ünnepélyes megnyitó, melyen 47 benevezett csapat vett részt. Jelen volt még: az Országos Természetbarát Szövetség elnöke, dr. Lőrinczi Géza, a SZOT testnevelési és sportosztályától Berényi Sándor, a Budapesti Tájfutó Szövetség elnöke, Szőnyi László, a Postások Szakszervezete részéről, Megyeri László, titkár, dr. Katona Gyula, a Természetjáró Társadalmi Bizottság elnöke és Somogyi Szabolcs, a kulturális, agitációs és propagandaszakosztály vezetője. A versenget az RTV-tsz elnöke, Kádár Gáborné nyitotta meg.

Az íratlan szabályok szerint riportot készíteni egy-egy ver-

seny első helyezéssel illik. Mi ezt „semmibe véve” kivételt tettünk, és a második helyezést elért csapatból, a Zsolnai családtól érdeklődünk.

Milyen volt a verseny?

Rendkívül jól szervezett, tele csupa kellemes meglepetésekkel – állapítja meg a feleség. Erkeztünk egy leterített asztalon láthattuk az RTV által alapított nagyon szép vándorszerleget, hűtött italokkal kínálták a versenyzőket, a nagy meleg ellenére sem megerőltető útvonalat egyértelmű versenyszabályok könnyítették. Az egész verseny igen változatos, izgalmas volt, az F 21/C nehézségű túrán a 8970 méteres útvonalat 270 méteres szintkülönbséggel tettük meg. Férjemmel és 16 éves fiammal indultunk egy csapatot alkotva, nagyon jól éreztük magunkat. A feladatok megoszlottak a családi csapaton belül. Férjem szellemi, én technikai tudásomat, fiam pedig fizikai állóképességét adta a családi vállalkozásba.

Mindenkinek ajánlom

Hogyan állt össze ez a családi munkaközösség?

A természetjárás jó néhány évvel ezelőtt, orvosi tanácsra kezdtük el. A fiam gyermekkorában asztmában szenvedett, és miután jártunk az erdőket, hegyeket, mintha kicserélték volna, teljesen rendbe jött. Legelőször 1978-ban a soproni opt-t-n indultunk, minden különösebb előképzettség nélkül. A hetedik helyen végeztünk. Ettől kezdve minden évben ott voltunk az indulók között, Egerben harmadikok, Miskolcon negyedikok, az idén másodikok lettünk. Nagy ellenfelünk az idén első helyezett csapat, a Borlai család. Valószínűleg azért lehettek elsőek, mert a család öt éves erőssége is már kitűnően bánt a tájolóval. Persze így könnyű. De jövőre nekünk is nagy adunk lesz, a most négy éves fiunk velünk tart majd.

Mivel foglalkozik a Zsolnai család nőtagja, ha éppen nem túrázik?

Az óbudai távbeszélőközpontban dolgozom, ahol évek óta az szb kultúrfelölő vagyok. Amennyire csak tőlem telik, igyekszem munkahelyemen népszerűsíteni a túrázást, előkelő második helyezésünket követően nagyobb sikerrel, mint eddig.

Hajón, autóbusszon

Milyen egyéb programok várták a 21. opt-t-n a postásokat?

A túraversenyeken kívül négyféle program közül válogathattak az érdeklődők – tudjuk meg Szatmári László munkatársától. Rendeztünk egy hajókirándulást a Budapest – Visegrád – Budapest útvonalon, volt buszkiutazás a Budapest – Zsámbék – Tök – Budapest, valamint a Budapest – Vácrátót – Budapest útvonalon. A legtöbb vidéki postás, így a negyvennégy fős egri nyugdíjasklub tagjait a főváros nevezetességei vonzották.

Hogyan érezte magát Farkas Józsefné, az RTV egyik dolgozója öt éves kisnő-kájával a Budapest környéki egyik kiránduláson?

Nem azért mondom mert az RTV volt a szervező, de remekbe sikerült kirándulás volt. Nemcsak a látványok, a tölki lovasiskola bemutatója, a zsámbéki templom és lámpamúzeum megtekintése nyújtott maradandó élményt, hanem az izletes, cigánymuzsikával fűszerezett ebéd és az a jó hangulat, amely az egész kirándulásra jellemző volt. Itt ismertem meg személyesen például azt a soproni kolléganőt, akivel már évek óta hivatalos ügyeket tárgyalok telefonon.

Nagy Lászlóné szerint a budapesti látványok sem maradtak el a többi program mögött...

Az ország több helységéből összesen százöt postás gyönyörködött fővárosunk nevezetességeiben. A sétálóutca kirakatait az Ország ház megtekintése követte, több mint egyórás igen részletes programként. A Duna-kioszkban elköltött izletes, kiadós ebéd után következett a Vár, a Halászbástya, a Mátyás-templom. És ami számomra a legmeghatöbb volt: a koronázási ékszer megtekintése. Látni kellett volna a nyugdíjasaink szemében összegyűlő örömkönnyekeket, hogy újra itthon van Magyarországon megalapításának jelképe. A farsztó kirándulás után legtöbbször vonatra szálltak, és sűrű integetéssel, köszönő búcsúszavak kíséretében indultak haza.

Úgy látszik, postásnak kell lenni ahhoz, hogy eljussunk az ember ilyen színes kirándulásra – emlékszik vissza dr. Nádasy Ágnes, az RTV jogtanácsosa. Szó szerint színpompás volt, hiszen a várátóti arborétum 4200 hektáros területén minden képzeltet felülmúlt az ott található növényvilág. Napokig lehetne bolyongani a lenyűgözően szép bokrok, fák, virágok, ezrei között. Sajnos, túl meleg volt ahhoz, hogy tüzetesen megvizsgálhassuk volna az arborétumot, de így is rendkívüli élmény volt.

Bálint Mária RTV-nyugdíjas véleménye szerint a hajókirándulás is ragyogó volt. A résztvevők egy része a parton hűsölve gyönyörködött a Duna-kanyar látványában, mások pedig idegkedvetítő segítségével ismerkedtek a környék nevezetességeivel.

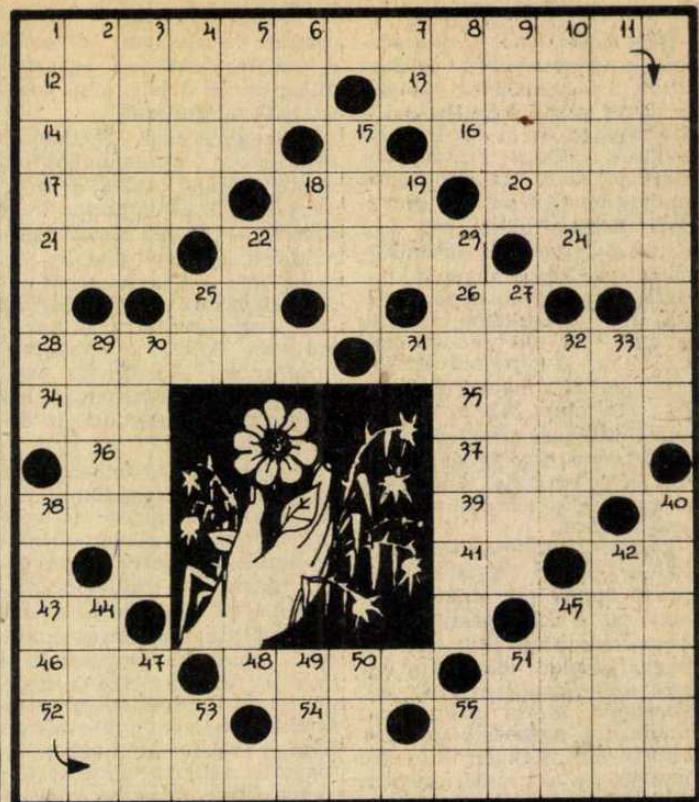
...utána tánc

Akik pedig nem utaztak haza, este részt vehettek a 21. optt ünnepélyes zárásán, amelyen a díjkiosztás után még sokáig tartott a táncmulatság.

Eredmények: 1. Borlay Gábor, Krisztina és Zsuzsa (Távbeszélő Igazgatóság), 2129 pont; 2. Zsolnai Zoltán, Zoltánné és Tamás (Távbeszélő Igazgatóság), 2105 pont; 3. Gál András, Pakodi József (Kábelüzem), 2094 pont; 4. Kerlen László, Makai Gábor (Dél-Pest m. Távk. Üz.), 2072 pont; 5. Lipcsei János, Peczöl Béla, Dani János (TIG XIII. csapat), 2052 pont; 6. Lányi Veronika, Schell Antalné, Schell Veronika (Kábelüzem), 2043 pont; 7. Hutás László, Kása Mihály, Mihályné (TIG), 2040 pont; 8. Bulen Sándor, Mocsonoki György, Györgyné (Dél-Pest m. Távk. Üz.), 2032 pont; 9. Kropog László, Máté Ferenc, Szakács József (Nyíregyházi Művelődési Ház), 2032 pont; 10. Szilágyi Illés, Lengyel Zoltán, Femár János (Dél-Pest m. Távk. Üz.), 2012 pont.

Czeglédi Cecília

Az okos kritika

Fáy András XIX. századi író, meseíró egy aforizmáját idézzük: „Az okos és szertartó kritika olyan, mint a kalapnak a selyem kefe; a kíméletlen gáncs pedig durva serte kefe, mely...” Folytatás a vízszintes 1. és a függőleges 38. szám alatt.

VÍZSZINTES

1. Az idézet első része. 12. Férfinev. 13. Elmélet. 14. Igazol. 16. Sületlen. 17. Állata. 18. Régi súlymérték. 20. Mely hangot ad (ford.). 21. Női becenév. 22. Francia festő. 24. IGÓ. 25. Tiltószó. 26. Hírügynökség. 28. Békaporonty. 31. A szerelem lehet ilyen. 34. Tengeri hal. 35. ... kő. 36. Görög betű. 37. Cukorka. 38. Német van. 39. Nem ez. 41. ÁÁÁ. 42. Hangtalan gép! 43. Kicsinyítőképző. 45. Duplán halandzsza. 46. Jegyzé. 48. Fundamentum. 49. Csattanó. 52. Belső szerv. 54. Lángol. 55. ... Beáta (táncdalénekes).

FÜGGŐLEGES

1. Cseppkőbarlangjáról híres. 2. Népcsoport hazánkban. 3. Étolaj. 4. A Duna mellékvize. 4. Zúros zri! 6. Római pénz.

7. Latin kötőszó. 8. Latin birtokezeset. 9. Divatjamult játék. 10. Nyúl is lehet ilyen. 11. Tekéző csinálja (ford.). 15. Hangszer. 18. Enéklő hang. 19. Személyes névmás. 22. Latin enyém. 23. Amulett. 25. Nitrogén és hidrogén. 27. A társadalomból kitaszítottak. 29. Fűszer. 30. Erőművéről híres. 32. Szakszervezeti szerv (ford.). 33. Az SZTK elődje. 38. Az idézet második része. 40. Támlás bútor (ford.). 42. Sor. 44. A kéz jelzője lehet. 45. Nobel-díjas német fizikus, a fasizmus elől Angliába emigrált. 47. Útőlap. 49. A hajósok félnek tőle. 50. Török katonai rang volt. 51. Egyházi személy. 53. Német tojás. 55. Kicsinyítőképző.

— Bánhídi —

Beküldési határidő: szeptember 5.

Előző rejtvenyünk helyes megfejtése: *Magasról zuhan a fény. S zümmög a táj és az idő zenéje.*

Könyvtalványt nyertek: *Arvayné Dani Judit* (Érd), *Czövek Zsuzsanna* (Dunapataj), *Deák Viktor* (Hódmezővásárhely), *Kőszegi Erika* (Debrecen), *Velez József* (Budapest).

dítás és törzshajlítás hátra. 4. ütem: kiindulólhelyzet.

5. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1–3. ütem: törzshajlítás előre háromszor, tapssal a mögött. 4. ütem: kiindulólhelyzet.

6. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok magastartásban. 1–2. ütem: karkörzés balra kétszer. 3–4. ütem: balra törzsfordításban hajlítás kétszer előre, a bal boka érintésével. 3–4. ütem: karkörzés jobbra kétszer. 5–6. ütem: jobbra törzsfordításban hajlítás kétszer előre, a jobb boka érintésével.

7. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok hátsó részűs mélytartásban. 1. ütem: karlendítés mellső középtartásba. 2. ütem: a bal kar lendítésével fordítás balra. 3. ütem: a bal oldalsó középtartásba, törzshajlítás előre. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5–8. ütem: ellenkező oldalra.

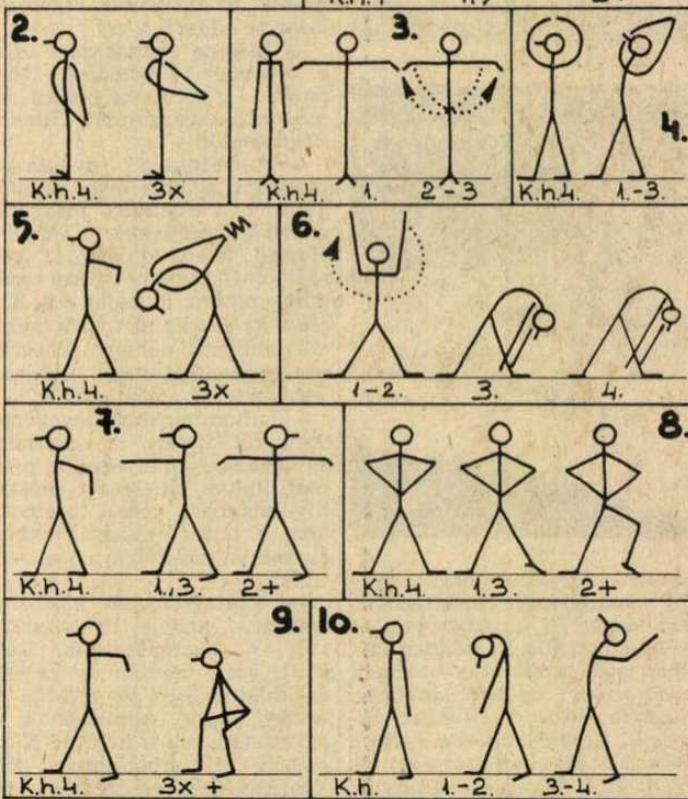
8. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kéz a csipőn. 1. ütem: bal lábón lábujjhegyre emelkedés. 2. ütem: bal térd hajlítása. 3. ütem: bal láb nyújtása előre. 4. ütem: kiindulólhelyzet. 5–7. ütem: ellenkező láb-bal is. 8. ütem: kiindulólhelyzet.

9. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, kar oldalsó középtartásban. 1. ütem: ereszkedés guggolóállásba, térdugózás háromszor, kéz a térdén. 2. ütem: kiindulólhelyzet.

10. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, karok mélytartásban. 1–2. ütem: kilégzés nyak- és felsőtörzs-hajlítással előre. 3–4. ütem: nyak- és törzshajlítással belégzés, karemelés oldalsó középtartásba, tenyér felfelé.

Osztie Géza

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiindulólhelyzet: alapállás. 1. ütem: ugrás terpeszállásba. 2. ütem: ugrás keresztterpeszállásba (bal láb elől). 3. ütem: terpeszállás. 4. ütem: alapállás. 5–8. ellenkező irányban is.

2. Kiindulólhelyzet: szögállás, ujjfűzéssel a törzs mögött. 1–3. ütem: karhúzás magastartásba háromszor (minél

magasabbra). 4. ütem: kiindulólhelyzet.

3. Kiindulólhelyzet: alapállás. 1. ütem: karlendítés oldalsó középtartásba. 2–3. ütem: karkörzés befelé kétszer. 4. ütem: kiindulólhelyzet.

4. Kiindulólhelyzet: terpeszállás, ujjfűzéssel karok a fej fölött. 1–3. ütem: karnyújtással magastartásba, tenyérfor-

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Chazár András u. 13.
Postacím: Budapest, postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levelezési cím: Budapest, postafiók 43. 1553
Egyszámú kiadás: MNB 215-51 628
Felelős kiadó: DR. JANDEK GEZA igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
83-3696. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-3701

POSTÁS DOLGOZÓ

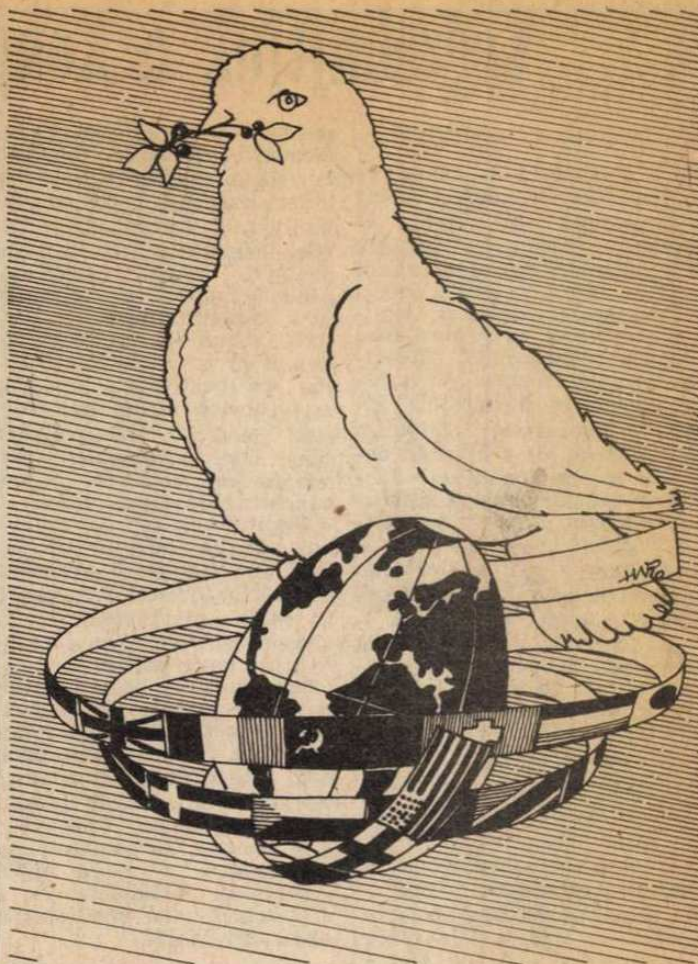
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXVIII. ÉVFOLYAM

9. SZÁM

1983. SZEPTEMBER

ÁRA: 1,50 FORINT

Végrehajtjuk a kongresszus határozatait

Félidei beszámoló értekezletét tartotta a központi vezetőség

Tények és adatok címet viselő, kimerítő jelentésből tanulmányozhatták a központi vezetőség tagjai szakszervezetünknek XI. kongresszusunk óta végzett munkáját. Ehhez adott Csáki Lászlóné főtákar a legfontosabb kérdéseket tartalmazó szóbeli kiegészítést a testület augusztus 31-én tartott félidei értekezletén. E beszámoló kivonatát adjuk közre az alábbiakban, utána tudósításban számolunk be a napirend vitájáról.

Feladatunk, hogy a XI. kongresszusunk óta eltelt csaknem három év munkájáról, az elnökség által jóváhagyott írásos és szóbeli beszámolót, értékelést megvitassuk és a központi vezetőség megjelölje a határozat végrehajtásához szükséges további legfontosabb feladatainkat.

A kongresszus óta sok tekintetben megváltozott, feszültebbé vált a nemzetközi helyzet, és nehezültek hazánk gazdasági körülményei, emellett a posta tevékenysége előtérbe került. Mindez a posta

vezetőinek, valamennyi dolgozójának és szakszervezetünknek a felelősségét is megnövelte, a feladatokat végrehajtását jelentősen befolyásolta és befolyásolja.

Az elmúlt csaknem három év azt mutatja, hogy a postás dolgozók nagy többsége becsületesen és jól dolgozik. Megérti a megváltozott körülményeket, és vállalja az abból adódó nagyobb követelményeket.

Hogyan értékelte a tagság szakszervezetünknek a kongresszus óta végzett munkáját?

Összhangban a tagság véleményével

Többségüknek az a véleménye, hogy a XI. kongresszuson meghatározott feladatok végrehajtása jó ütemben halad, az elért eredmények biztatók. Érzékelik és elismerik, hogy szakszervezetünk kezdeményezőkétsége és befolyása növekszik a postai feladatok teljesítésének segítségével, a szolgáltatások színvonalának emelésében, s fokozódik befolyása a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításában.

Helyeslik és támogatják a vezető testületek munkájának azt az új vonását, hogy az egész tagság véleményének kikérésével alakítják ki álláspontjukat a lényeges kérdésekben, és ennek alapján mondanak véleményt, tesznek javaslatot a felsőbb szerveknél.

Sokan fogalmaztak meg olyan véleményt, hogy érezhetőbbé vált szakszervezetünk munkája mind az alapszervezetekben, mind pedig postaszinten. Munkánk fejlődését azonban nem tartják egyenletesnek, több területen bírálják a vezetőség, illetve a bizalmi munkáját. Még mindig sokan hiányolták az országos és a helyi szakszervezeti munka nyilvánosságát.

Bár törekedtünk erre, az alapszervezeteket is erre ösztönöztük, és tapasztaltunk is bizonyos fejlődést, ennek ellenére még ma sem kielégítő a tájékoztatás a döntésekről, az agitáció és a politikai munka. Elismerik és értékelik a bérhelyzet kedvező alakulását, a tett erőfeszítéseket,

de szóvá teszik a postai munka még mindig nem megfelelő mértékű anyagi elismerését. Ezekben a kérdésekben mind szakszervezetünk, mind a posta vezetőitől további hatékony intézkedéseket várnak.

Tagságunk az utóbbi másfél évben mind erőteljesebben bírálja és nem érti az ár-

emeléseket, az 50 százalékos vasúti kedvezmény csökkentését, a kialakuló erőteljes jövedelmekülönbségeket. Foglalkoztatja a dolgozókat a szociális juttatások reálértékének csökkenése is. Általános álláspontjuk, hogy a hatékony munkához nélkülözhetetlen a mai nál kiegyensúlyozottabb bér-, ár- és szociális biztonság.

A posta eredményeiért

Szakszervezetünknek a gazdálkodást segítő munkája jelentős mértékben hozzájárul a postai feladatok teljesítéséhez. Legnagyobb eredmény az, hogy a vártnál nehezebb gazdasági helyzetben a posta az elmúlt két és fél évben teljesítette a népgazdasági tervben meghatározott feladatait. A szolgáltatásokkal szembeni mennyiségi igények kielégítése mellett — ez alól a telefon, sajnos, kivétel — sikerült megállítani a színvonal romlását, sőt egyes területeken javulás észlelhető. Jelentős eredmény az is, hogy a telefon prioritása mellett a VI. ötéves terv eddigi szakaszában a tervben meghatározott arányoknak megfelelően fejlődött a posta többi ágazata is.

Kedvezően alakult minden évben a posta nyeresége, ami nagyrészt a hatékonyabb munka eredménye. Ez lehetővé tette ez ideig a költségvetési támogatás menet közben bekövetkezett csökkenésének saját fejlesztési alapról való pótlását, a postás dolgozók bérhelyzetének javítását, szociális és munkakörülményeik kedvező fejlesztését. Az elmúlt két és fél év is azt bizonyítja, hogy a hatékony, jobb munka az alapja mind a posta fejlesztésének, mind annak, hogy a postás dolgozók élet- és munkakörülményeiben előrehaladást érjünk el.

Szakszervezetünk irányító munkájában, mindennapi tevékenységében a gazdálkodásnak, a szolgáltatási feladatok teljesítésének segítése elsődleges feladat volt, és az marad a következő időszakban is. Támogattuk a posta vezetőinek azon intézkedéseit, amelyek új szolgáltatások bevezetésére, az újszerű gondol-

kodásmód, egyáltalán a megfelelő szolgáltatói magatartás széles körű kibontakoztatására irányultak. Folyamatosan foglalkozunk a munkavereseny, a szocialistabrigádmozgalom tartalmának javításával, a dolgozók aktivitásának fejlesztésével.

A bizalmi testületek, a bizalmi jelentős politikai munkát végeztek és végeznek a megváltozott körülményekből adódó feladatok széles körű ismertetésével, megértésével és elfogadtatásával, a szemlélet alakításával kapcsolatban. A különböző szintű szakszervezők egyre jobban igénylik ezt a szakszervezeti közreműködést.

Nagyra értékeljük azokat az erőfeszítéseket és intézkedéseket, amelyeket a posta vezetői tettek — kongresszusunk határozatát is figyelembe véve — a posta szakszervezetének és belső működésének korszerűsítésére. Szakszervezetünk központi vezetősége mindvégig segítette és ma is támogatja a folyamatot. Fontosnak tartjuk azt is, hogy a jövőben a posta vezetőivel közösen demokratikusan készítsük elő ezeket a döntéseket, kikérve az érintett dolgozók véleményét is. Csak ennek ismeretében, a postás dolgozók érdekeit is szem előtt tartva születessenek a legfontosabb döntések!

Vezető testületi üléseinken sokszor szözlünk és vitatkozunk arról, hogy a postának vannak még belső tartalékai az önértékelés, a fejlődésre. Mindannyian felelősek vagyunk azért, hogy segítsük ezek feltárását és felhasználását. Ezért adott ki az elnökség is felhívást, és mozgósít-

(Folytatás a 2. oldalon)

A szakszervezetek a békéért

Béke — ez a közös akarat kötötte össze a Prágában június 21–26. között lezajlott béke-világtalálkozón 130 ország küldöttét — nemre, korra, nemzetiségre, filozófiai, vallási, politikai meggyőződésükre való tekintet nélkül.

Közös akarat: béke — ez azt jelenti, hogy a világ népei nemet mondanak az egyre fokozódó fegyverkezési hajszára, a növekvő nukleáris fenyegetettség, a háborúra, a halálra. Igent mondanak az atomfegyverek csökkentését szolgáló tárgyalásokra, az atomfegyvermentes övezetek létrehozására, az általános és teljes leszerelésre, a békés politikai tárgyalásokra, a békére, a szabadságra, a függetlenségre — az életre.

Az e közös akarat szellemében rendezett béke-világtalálkozó alkalmával a szakszervezeti aktivisták találkozója 82 ország szakszervezeti küldöttét is, mintegy 500 résztvevő létszámú békehajót. A találkozóan elhangzott beszámoló megállapították, hogy a féktelen fegyverkezési hajszát — függetlenül az országok társadalmi és politikai rendjétől — egyre nagyobb összegeket szorít ki a költségvetésből. A terhetek, ha különböző mértékben is, a dolgozók viselik. A világ valamennyi munkáscsaládját sújtja a növekvő fegyverkezési költségvetés, amelynek összege napjainkra már 600 milliárd dollárra rúg.

Miközben egyre szaporodik az éleket kioltó, a világot elpusztítani képes fegyverek arzenálja, 1 milliárd ember szenved az éhínségtől, s évente 40 millióan halnak éhen. Egy milliórdnál is nagyobb azoknak a száma, akik nem jutnak ivóvízhez, akik hajléktalanok, akik analfabéták, akik nem ismerik az orvosi alapellátást sem. A szegénység miatt 350 millió gyerek nem tud iskolába járni, 450 millió a részben vagy teljesen munkanélküli felnőtt.

Mély aggodalommal tölti el a béke híveit a világ különböző térségeiben, mint Közép- és Távol-Keleten, Afrikában, Közép- és Dél-Amerikában, a Karib-tenger és az Indiai-óceán térségében kialakult robbanékony, feszült politikai légkör. De joggal aggodnak Európáért is, ahol a legkülönbözőbb típusú fegyvereket — atomfegyvert is — már olyan mennyiségben halmozták föl, amely földünket többszörösen is képes elpusztítani. Mindezt tetézi a NATO középfatósugarú rakétáinak telepítési terve. A béke erői visszautasítják azokat a kijelentéseket, amelyek szerint az eurorakéták telepítése Európa biztonságát szolgálja. Tisztában vannak azzal, hogy az új telepítés nem a biztonságot, hanem a fenyegetettség fokozza.

Néhány ország politikai rendszerében bekövetkezett váratlan események azt bizonyítják, hogy egyes vezetők nem tudják, vagy nem akarják belátni, mit jelent a hadiipar elleni totális harc. Jelenti: a haditermelés békés célú átalakítását, a teljes foglalkoztatottságot és a nyomor megszüntetését, a bérek és a társadalmi körülmények emelését, a békeért folytatott harc megszüntetését, a békek és a társadalmi körülmények emelését, a békeért folytatott harc megszüntetését, a békek és a társadalmi körülmények emelését, a békeért folytatott harc megszüntetését, a békek és a társadalmi körülmények emelését.

A békemozgalom betűl a szakszervezetek elsőrangú feladata, hogy a világ valamennyi munkáscsaládját meggyőzzék: a békéért folytatott harc összefonódik az életszínvonal általános emelésével. E mozgalomhoz — belátva igazságát — egyre több szakszervezet csatlakozik.

A prágai béke-világtalálkozón részt vevők a nemzetközi szakszervezeti központokon (CISL, CMT, FSM) kívül felhívják minden nemzet szakszervezetét, közös erővel gátolják meg, hogy Európába újabb rakétákat telepítsenek. Harcoljanak a nukleáris fegyverek jelenlegi szinten történő befagyaszthatására, küzdenek az enyhülésért, segítsék a Kelet és a Nyugat közötti kulturális, tudományos, technikai és gazdasági kapcsolatokat fejlesztését, valamint egy igazságos nemzetközi gazdasági rendszer létrehozását. Legjobb tudásuk szerint működjenek közre egy európai leszerelési konferencia összehívásában és a fegyvermentes zónák kialakításában.

A szakszervezetek képviselői hangzottak: hiszen abban, hogy a nemzetközi helyzet további romlása megállítható. De ezért minden erővel, folyamatosan, nap mint nap küzdeni kell. Minden alkalmat meg kell ragadni, hogy békegyűntakat közzéadjunk. Ezért határozták el: szeptember 1., a második világháború, az emberiség eddigi történelmében a legtöbb áldozatot követelő világháború kirobbanásának napja, minden évben a békéért folytatott harc nemzetközi napja legyen. E napon valamennyi ország szakszervezete mozgósítja a szervezett dolgozókat, hogy minél szélesebb körben emeljék föl szavukat a békéért, a háború ellen. Ennek jegyében határozták el azt is, hogy 1983 októberében nemzetközi konferenciát tartanak Bulgáriában. A szakszervezetek és a béke címmel, melyet remélhetőleg követnek majd más országok szakszervezetei, újabb kezdeményezései is.

A küldöttek annak tudatában, hogy egy nukleáris háborút csak a fegyverek teljes megsemmisítésével lehet elkerülni, harcolnak végső céljért: a teljes leszerelésért, mely egyúttal a világ békéjét is jelenti.

Végrehajtjuk a kongresszus határozatait

(Folytatás az 1. oldalról)

ja a dolgozókat az anyag- és energiatakarékosságra, kísérő figyelemmel az üzem- és munkaszervezést, és dolgozik a munkahelyi demokrácia erősítésén. Ezért kerestük meg a vasasszakszervezetet is, segítségüket kérve az anyagellátási gondok rendezéséhez. Megértéssel találgattunk. A vasasszakszervezet figyelemmel kíséri a kooperációs fegyver megteremtését, és a hirodástéchnikai iparra vonatkozó döntések kialakításakor a hírközlés országos érdekeit támogatni fogja.

Emellett az a véleményünk, hogy a belföldi erőfeszítések, a saját erőforrások — bár fontosak — a rendkívül elmaradt fellendülés felé nem elegendők. Előrelépni csak a posta távlati fejlesztési koncepciójának megvalósításával tudunk. Ehhez azonban nagyobb mérvű fejlesztési támogatás és megfelelő ipari háttér, valamint importlehetőség szükséges. Ezért halaszthatatlannak tartjuk — és ebben erősítjük a posta vezetőit —, hogy a VII. ötéves

tervben a posta fejlesztését kiemelt feladatként kezeljék, és ennek segítségével a távlati terv esedékes része megvalósuljon. E kérdést még inkább időszerűvé tette a posta önállóvá válása, amelynek gondolatával szakszervezetünk kezdettől fogva egyetértett, abban a meggyőződésben, hogy ez a szervezeti forma perspektívában az ágazat gyorsabb ütemű fejlődését teszi lehetővé. Meggyőződésünk, hogy a hírközlés fejlesztése ma nemcsak postai, hanem népgazdasági érdek.

Ugyanakkor azt is fontosnak tartjuk, hogy a VI. ötéves terv hátralevő éveiben a posta költségvetési támogatása ne csökkenjen tovább. Az az álláspontunk — s ezt a kongresszus határozataiban is megfogalmaztuk —, hogy a postaforgalom, a belső infrastruktúra és a szociális ellátás fejlesztésére tervezett összegeket nem szabad átcsoportosítani a telefon javára. Ezzel ugyanis a telefonhelyzet érezhetően nem javulna, de komolyan veszélyeztetné a posta többi ágazatának működését és a dolgozókról való gondoskodás elért színvonalát.

A kongresszus jelentős társadalompolitikai célja, az ötnapos, 42 órás munkahét megvalósult, és a dolgozók többsége szombat-vasárnap többlet szabadidőhöz jutott.

A folyamatos munkarendben és két műszakban dolgozóknál a 40 órás munkahét bevezetését nem tudtuk az öt-

napos munkahétre való átalakításhoz válni, ezért a posta vezetőivel együtt keressük a megoldást, hogy ebben is előrelépjünk. Az elbocsátás a közeljövőben napirendre tűzi a távbeszélő-kezelők és a távírásszók munkaidejének csökkentésére kialakított javaslatait.

A színvonal megtartásáért

Szakszervezetünk a posta vezetőivel együtt a kongresszus szellemében sokat tett a szociális gondoskodás rendszerének és színvonalának megtartásáért és annak a lehetőségei keretén belüli fejlesztéséért is. Ennek eredménye például az üzemi étkezésben részt vevők számának növekedése, a gyermekintézmények fejlesztése, a magánérős lakásépítés támogatása, a szakszervezeti és a vállalati üdülésben részt vevők számának szerény növekedése, az új egyenruha bevezetése stb.

Nagy figyelmet fordítottunk a szociális szempontból hátrányos helyzetben levő dolgozók megkülönböztetett segítésére, és a meglévő anyagi juttatások, üdülőjegyek elosztásának hatatos javításá-

ra. A központi vezetés határozata alapján 1982-ben jelentős anyagi többlettámogatást adtunk központi szakszervezeti forrásból mindazoknak a nyugdíjasoknak, akiknek a havi ellátása nem érte el a 2500 forintot. Emellett arra törekedtünk, hogy üdülési, kulturális és egyéb szociális gondoskodásban is fokozottabban részesüljenek. A szakszervezetek kezdeményezései is hozzájárultak ahhoz, hogy szeptemberben növekedett a kis összegű nyugdíjakat.

Mindannyian érezzük, hogy nehezebb körülmények között élünk; ezt néhány évig el kell, és el is tudjuk viselni. De nehezen viselhető el az, hogy az elért szociális vívmányainkat megkérdőjelezzék, és ezzel nyugtalanítsák a közvéleményt. Szükségesnek tartjuk, hogy a következő kongresszusig a szakszervezeti mozgalom dolgozza ki a szociálpolitikai távlati fejlesztésre vonatkozó javaslatát. A természetbeni juttatások közül az 50 százalékos vasúti kedvezmény csökkentése érzékenyen érintette a mi dolgozóinkat is. Sok bírálatot kaptunk és kapunk napjainkban is azért, hogy nem tudtuk befolyásolni ezt a döntést. A hagyományos bérléggel juttatás növekedése mellett a mozgalom tevékenységét is erősen hátráltatja. Mindezeket kezdeményezzük, hogy ennek az intézkedésnek a hatását ismételtén értékeljék, és hajtsanak végre bizonyos korrekciót.

Kellerné Krisztián Katalin

Nem szorulhat háttérbe

A munkakörülmények terén is jelentős erőfeszítések és intézkedések történtek a kongresszuson elhatározottak szerint. Intézkedés történt az 1980-ban életveszélyesnek nyilvánított postaépületek felújítására; többségük rendbehozatala a VI. ötéves tervben megtörtént. A posta átfogóan vizsgálja a klímaberendezéseket, folytatódott, bár a korábbinál lényegesen lassabb ütemben a nehézfizikai munka és a postaforgalom fejlesztése. Fejlődött, de nem kielégítően a munkavédelemből való törődés, a rendszerellenőrzés és annak meggyőztetése. A helyenként meg tapasztalható felületességet vezető a munkakörülmények megértéséből és a fegyverzetlenségből adódó szorozatos és tömeges balesetekhez. De ezt mutatja a Somogy megyei munkavédelmi vizsgálat tapasztalata is, hiszen több száz észrevétel rövid időn belül, nagyobb mennyiségű ráfordítással megoldható volt. Helyesüljük, hogy a posta vezetői e tapasztalatok nyomán országosan intézkedtek a hiányok, üzemek munkavédelmi vizsgálatára és a szükséges intézkedések tervszerű megvalósítására.

Szakszervezetünknek minden szinten segítő közreműködése mellett erőteljesebben kell fellépnie a munkakörülményeket érintő gondok rendezésére. A postai és a szociális épületek, berendezések felújítása, karbantartása kapacitáshiány miatt változatlanul akadályoztat. Ezért egyes területeken túrhelyzet alakul ki. Évekig húzódik egy-egy épületrész helyrehozatala (például a KVI-nál, a keleti tömb postahivatalainál, a TIG több üzemében). Tarthatatlán az is, hogy azokban a távbeszélőközpontokban, konténerekben, amelyekben ugyan van klímaberendezés, meghibásodás esetén hónapokig húzódik a javításuk, és emiatt, különösen a nyári hónapokban, szinte elviselhetetlen a hőmérséklet. Örömmel üdvözlünk a posta-szintű elemzést és kérdéskört, de a dolgozók — joggal — a mielőbbi megoldást akarják.

Fontosnak tartjuk azon álláspontunknak hangsúlyozását, hogy a gazdasági körülmények továbbra sem szoríthatják háttérbe a biztonság munkafeltételeit, a dolgozókról való ilyen irányú gondoskodást. Tudjuk, hogy a nagy elmaradás miatt ez csak fokozatosan és sokára oldható meg. Eppen ezért a rangsorolást, a rendelkezésre álló pénzeszközök megtervezéséből és gondosabb felhasználásból bonyolítunk és figyelemmel kísérünk kell.

Erősödő tömegkapcsolatok

Kongresszusunk nagy jelentőségű célokat határozott meg a szakszervezeti és a munkahelyi demokráciának, a vezetésben a tagság részvételének fejlesztésére. Ennek megoldásáért sokat tettünk, de erőfeszítéseink nem mindenben hozták meg a kívánt eredményt.

Égész munkastílusunk központi kérdése az volt, hogy a vezető testületek csak a tagok véleményének ismeretében foglalkozhatnak állást a dolgozókat érintő lényeges kérdésekben. Az előkészítő üggyértékeli, hogy a következetesség e kérdésben nem volt hibaváló. A dolgozók mind a munkahelyi demokrácia, mind

a szakszervezeti belső élet kérdéseiben komolyan és felelősen éltek a véleménynyilvánítás lehetőségével. Úgy ítéltük meg, hogy a postai munkák javulásában része van a demokratizmus érezhető fejlődésének, hogy számos, a dolgozók részéről felmerült javaslatot sikerült beépíteni a központi döntésekbe. Mindezt erősítette szakszervezetünk befolyását, a különböző szintű vezető testületek tömegkapcsolatát, növelte a tagság érdeklődését a szakszervezeti élet iránt. Ez leírható többlet között a postás dolgozók szervezettégének javulásában is, amely a kongresszus óta 96,9 százalékról 97,5-re emelkedett.

A demokratizmus további erősítése végett figyelemmel a következő jelentős kérdésekre kell ráirányítani.

Az egyik ilyen feladatunk, a szakszervezeti csoportok életének rendszeressé és tartalommal tételére. Sokat mentünk e téren előre, de ma még nem kielégítő a fejlődés. Ez az oka annak is, hogy nem megfelelő a tájékoztatás, és a demokratikusan hozott döntéseket nem mindig követik még fegyelmezett végrehajtás.

A másik jelentős további feladatunk az, hogy a dolgozók jó javaslatait és kielégíthető igényeit a különböző szinteken hozott döntésekben jobban segítsük érvényesíteni, mert ez az egyik alapja a demokratizmus érdemi fejlesztésének. Választott testületeink, aktívaink egy részénél és egyes fórumaink munkájában az erre irányuló készség még nem forrt ki teljesen. Ennek oka részben a felkészültség hiánya, helyenként a kényelmesség, a bátortalanosság, de ilyen ok némely vezető tekintélyföltétele vagy a demokratizmus lényegének nem kellő értése. Világosan látni kell, hogy ez óriási veszély, mert a fórumok tervszerű működése csak része vagy feltétele a demokratizmusnak, és nem maga a demokrácia. Ha a dolgozók, a bizalmiak nem érzik eléggé, hogy valóban dönthetnek, hogy szavuknak, javaslatuknak következménye van, akkor ez előbb-utóbb fékezéshat az aktivitásra. A fórumok formálisakká, érdektelenné válnak. Ezért a jövőben jobban számunkra fogjuk kérni a dolgozók véleményének kezelését, és felelősségre vonást kezdeményezünk ott, ahol a vezetői figyelmen kívül hagyják azt.

Harmadik nagy feladatunknak tekintjük, hogy még jobban figyelemmel kísérjük a munkahelyi légkör alakulását, a mindennapi munkában a dolgozók közérzetét, a demokratikus megfigyelést megfigyelést, mind a vezetőket és a dolgozókat kapcsolatban, mind a dolgozókat egymás közötti viszonyában. Ehhez segítségül kérjük a szocialistabrigád-mozgalmat is.

Tóth Lászlóné

Nincs szükség új határozatra

Az elmúlt időszakról az előzőkongresszus összefoglalóan megállapította, hogy eredményesen munkálkodtunk a kongresszus határozatok megvalósításán, s ebben tevékenyen működtek közre a választott tisztviselők és a központi vezetés munkabizottságai. Erősödött a tagsággal való kapcsolat, a döntések és intézkedések mind jobban ki-fejezik és tartalmazzák a postás dolgozók többségének akarát. Úgy ítélte meg, hogy a kongresszus határozatait ma is helytálló, és érvényre juttatják mind a posta, mind a dolgozók érdekeit. Ezért nem tartja szükségesnek a határozatok módosítását vagy újhatározatok megfogalmazását.

Legfontosabb tennivalóink most a kongresszus által meghatározott feladatok további folyamatos, fegyelmezett végrehajtása. Ezen belül megkülönböztetett figyelmet fordítunk további munkánkban, — a posta VI. ötéves tervében meghatározott feladatok végrehajtásának segítésére, a szocialista brigádmozgalom és a munkaverseny tartalmi fejlesztésére; — a posta önállóságából és szervezetének korszerűsítésé-

Jakab Sándor

Mert a demokratizmus nem csupán fórumok kérdése, hanem mindennapi munkánk, közérzetünk fontos része.

Közzelgami munkánkban változtatlanul kulcsfeladatunknak tekintjük az alapszervezetek és a bizalmiak folyamatos felkészítését, munkastílusuk fejlesztését. Erősítve azt a készségüket, hogy a helyzetnek megfelelően gyorsan, önállóan reagáljanak a munkahelyükön felvetődő és a dolgozókat foglalkoztató kérdésekre; hogy képesek legyenek politikai, agitációs munkájukkal segíteni és megnyerni dolgozókat akit az adott munkahely előtt álló feladatok és a felsőbb szervek által hozott intézkedések végrehajtására. Hogy a gazdasági vezetőket támogatva határozottabban lépjenek fel a munkaerőpiacért, sőt, hánnyal és a rosszul dolgozókkal és a fegyelmezetlenekkel szemben, és közreműködésükkel segítsék elő a társadalmi és jól dolgozó postásághozagok hatékonyabb elismerését, megbecsülését.

Szakszervezetünk munkájának lényeges és fejlődő eleme, hogy valamennyi postai dolgozó érdekeinek képviselése mellett gondot fordít az egyes dolgozó rétegek helyzetének részletes vizsgálatára. A központi vezetés és az előzőkongresszus óta eltelt időszakban az érintett dolgozók széles körű bevonásával megvizsgálta és tárgyalta a hírlapterjesztők, a kézbesítők és a postai értelmiség helyzetét. Kialakította a szakszervezeti tennivalókat és javaslatokat tett a gazdasági vezetőknek is a közös megoldható feladatra. Lényeges eredménye munkánk, hogy mind a helyi és az országos vezetők, mind az érintett dolgozók figyelmét felkeltik a vizsgálódások, és helyi erőből több olyan kérdést megoldanak, amelyek nem igényelnek központi szabályozást, intézkedést.

Javasoljuk, hogy a központi vezetés folytassa ezt a munkát, a korábban hozott határozatok megvalósítását kísérelje figyelemmel, és végrehajtásukat kérje számon.

Katona Imre